

ȘCOALA BIBLICĂ NAȚIONALĂ A
„OASTEI DOMNULUI”

CURS DE EXEGEZĂ BIBLICĂ

cu privire specială asupra activității de grup

Îndrumător: Mihai Coste

(coste_mihai@yahoo.com, tel. 0741549379)

Gherla, 2016

Scopul cursului

Scopul cursului este familiarizarea participanților cu principii practice care pot fi folosite în analiza sau exegeza textelor biblice, în grupurile de școală biblică ale „Oastei Domnului”

Obiectivele cursului

Cognitive – analizarea și înțelegerea informației: diferite faze de dezvoltare a tinerilor, diferite aspecte care se interferează în lucrare și diferite metode folosite.

1. Studentul va înțelege ce este exegeza, ca disciplină teoretică;
2. Studentul se va familiariza cu pașii specifici ai unei metode de exegeză biblică în grup, aplicabili și în munca individuală;
3. Studentul va primi informații despre resurse care pot fi folosite în analiza textelor biblice;

Afective – motivare în a folosi informația analizată

4. Studentul va fi motivat să abordeze lucrarea de propovăduire a Evangheliei într-un mod mai responsabil, pregătind cu responsabilitate studiile biblice la care participă/pe care le coordonează;
5. Studentul va fi motivat să se implice activ în studierea cartilor Noului Testament, în adunarea din care provine;

Practice – ce va face studentul cu informația acumulată; cum o va dezvolta

6. Studentul va exersa munca de analiză a textelor biblice în cadrul unui grup;
7. Studentul își va corecta metodele/tehnicele inexacte sau eronate de exegeză biblică.

Bibliografie pentru curs:

I. Editii ale Sf. Scripturi pe care le vom folosi:

Anania Bartolomeu, *Sfânta Scriptură – Ediție jubiliară a Sf. Sinod*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2001

Cornilescu Dumitru, *Noul Testament al Domnului nostru Isus Hristos*, Societatea evanghelică română, București, 1921

Pascal Pr. Prof. Dr. Emil, *Noul Testament*, Editions du Dialogue Societe d' Editions Internationales, Paris, 1993;

II. Dictionare biblice:

Dicționar Biblic, Editura Cartea creștină, Oradea, 1995;

Ioan Pr. Prof. Dr. Mircea, *Dicționar al Noului Testament*, Editura Institutului Biblic și de misiune al B.O.R., 1995 ;

III. Bibliografie recomandată:

Trifa Pr. Iosif, *Talcuirea evangheliilor duminicilor de peste an*, Ed. Oastea Domnului, Sibiu, 2006;

Trifa Pr. Iosif, *Biblia – cartea vieții*, Ed. Oastea Domnului, Sibiu, 2000;

Dorz Traian, *Dreptarul învățaturii sănătoase*, Ed. Oastea Domnului, Sibiu, 2001

Dorz Traian, *Hristos – Puterea Apostoliei, meditații la apostolul duminicilor de peste an*, vol I și II, Ed. Oastea Domnului, Sibiu, 2000

Dorz Traian, colecțiile de Meditații și versificări la texte biblice;

NOTA: Aceasta este bibliografia disponibilă pentru curs. Nici unul dintre studenți nu trebuie să o citească integral, însă fiecare este încurajat să o parcurgă cât mai mult posibil, în concordanță cu tematica abordată în cadrul cursului. Cei care nu dispun de aceste lucrări le pot obține (scanate sau xeroxate) prin intermediul fratelui îndrumător.

Cerinte pentru curs:

1. Rugăciune pentru atingerea obiectivelor propuse.
2. Citirea Predicii de pe Munte, atât varianta mateeană (Mt. 5, 1 – 7, 29), cât și cea lucanică (6, 20-49).
3. Citirea cărții *Biblia – cartea vieții*, a Pr. Iosif Trifa;
4. Citirea suportului de curs și studierea unuia dintre cele două studii de caz de la final, la alegere.

Desfășurarea cursului:

Durata cursului va fi de 2 ore;

Fratele îndrumător va prezenta principiile teoretice ale exegezei biblice, iar participanții le vor experimenta practic, în cadrul a patru seminarii;

Modul de notare a cursului

- Faptul că participantul s-a rugat pentru acest curs și a participat activ la desfășurarea lui: 25%
- Realizarea unui scurt eseu, de maximum o jumătate de pagină A4, pe tema: *Biblia – cartea vieții*, în care studentul să prezinte un principiu important de exegeză biblică, discutat la curs, și pe care l-a regăsit și în cartea cu același titlu, a părintelui Iosif Trifa; 25%
- Test grila: 50%

Tematica cursului:

- I. Definirea exegezei biblice
- II. Metodă de exegeză biblică:
  - Pasul 1: Citirea textului în versiuni compărate
  - Pasul 2: Observarea textului
  - Pasul 3: Interpretarea textului
  - Pasul 4: Aplicarea textului
- III. Anexe: Studii de caz pentru seminarii (Mt. 5, 13-16 și Mt. 7, 13-14)

I. DEFINIREA EXEGEZEI BIBLICE

Prin **exegeză** înțelegem interpretarea, comentarea, explicarea gramaticală, istorică și filologică a unui text literar, religios, juridic. Metodologic, exegeza biblică urmărește punerea textului biblic în contextul său istoric și cultural, înțelegerea mesajului său teologic propriu și explicarea lui, ținând seama de integritatea și unitatea revelației biblice. Exegeza este și o disciplină teologică biblică în cadrul căreia se aplică principiile hermeneuticii în interpretarea cărților Sfintei Scripturi.¹

Hermeneutica este știința, teoria și arta interpretării textelor vechi, în special biblice, adică știința exegezei. Aceasta mai poate fi definită și ca ansamblul tehnicilor de descifrare a unui dat simbolic. Prefigurată în filozofia greacă, hermeneutica s-a conturat mai precis în contextul polemicii dintre protestanți și catolici privind interpretarea textelor biblice (*hermeneutica sacră*). În Evul Mediu, hermeneutica presupunea o lectură a „Bibliei” pe patru niveluri de interpretare: literar, alegoric, moral și escatologic.²

A realiza o exegeză biblică este ca și când cauți o comoară îngropată! Mai întâi, trebuie să îndepărtezi stratul superior de pământ – ceea ce este, în general, destul de ușor. Lucrurile se complică atunci când trebuie să escavezi pietrișul, iar apoi chiar stratul de pietre și bobloveni. În final, după ce, cu răbdare și folosind uneltele cele mai bune ai îndepărtat totul, ajungi la comoara ascunsă! La fel este să interpretezi Cuvântul lui Dumnezeu! Trebuie să ai instrumente eficiente, cu care să lucrezi, și pe care le vom învăța astăzi. Apoi, încetul cu încetul, trebuie să descoperi sensul profund al textului, îndepărtând carențele traducerii biblice pe care o folosești, inventariind elementele componente ale textului, explicând termenii neînțeleși și formulând, pe înțelesul tuturor, aplicațiile textuale în contextul de astăzi – adevărata comoară ascunsă în Sfânta Scriptură.

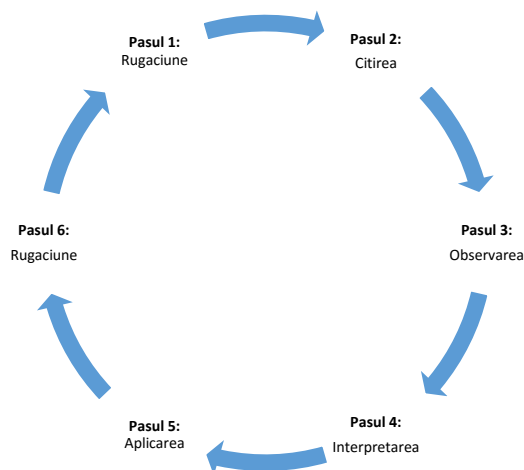
---

¹ vezi <https://dexonline.ro/definitie/exegez%C4%83>

² vezi <https://dexonline.ro/definitie/hermeneutic%C4%83>; Ulterior, hermeneutica s-a aplicat și relațiilor cu valoarea istorică (*hermeneutica istorică*), diverselor categorii ale operei de artă (*hermeneutica artei*), elaborării regulilor pentru interpretarea legii (*hermeneutica juridică*). O dată cu *Fr. Schleiermacher*, se constituie o *hermeneutică generală*, ca studiu al expresiilor aparținând diferitelor culturi și epoci. Apoi *W. Dilthey* (și școala sa) includ hermeneutica printre metodele cunoașterii specifice „științelor spiritului”. Ca metodă, hermeneutica stabilește regulile de comprehensiune și interpretare a simbolurilor care exprimă viața spirituală. *M. Heidegger* a utilizat hermeneutica în interpretarea ființării umane, iar *H. Gadamer* a elaborat o *hermeneutică filozofică* înțeleasă ca o „filozofie practică” orientată spre cercetarea „fenomenului comprehensiunii”, a presupuzițiilor care scapă abordării analitico-experimentale. Dezvoltând programul lui *Gadamer*, *M. Riedel* a inițiat o *hermeneutică criticistă*, având ca obiect practica cercetării din disciplinele socio-umane contemporane, cf. *ibidem*;

II. METODĂ DE EXEGEZĂ BIBLICĂ

În cele ce urmează, vă analiza o metoda de exegeză biblică care poate fi folosită la pregătirea și desfășurarea studiilor biblice din adunările noastre. Am descoperit, pe parcursul câtorva studii biblice organizate, că urmarea pașilor de mai jos au fost utili în descoperirea adevărilor din Sfânta Scriptură.

Rezumând schema de mai sus, putem spune că orice studiu biblic ar trebui să includă **citirea** textului, **observarea** conținutului său, **interpretarea** detaliilor considerate obscure și **aplicarea** adevărilor descoperite la propriile împrejurări de viață (individuale, de grup, comunitare, sociale). În cele ce urmează, vom detalia fiecare dintre acești pași, nu înainte de a menționa că primul și ultimul demers, care trebuie să le *invalui* pe toate celelalte, este **rugaciunea**! Un studiu biblic nu se poate desfășura fără convorbirea autentică cu Dumnezeu în rugăciune – la început, pentru a ne da lumina Duhului Sfânt, ca să pricepem Sfânta Scriptură (cf. Daniel 9, 23), iar la final, pentru a ne umple de puterea divină, ca să putem trăi ceea ce am înțeles (cf. Fapte 4, 29).

a. OBSERVATII PRELIMINARE:

- Respectarea fiecărui detaliu, dintre cele pe care le voi prezenta astăzi, nu este obligatorie. Important este să rețineți pașii esențiali ai metodei și să-i adaptați în funcție de contextul *în care* și de persoanele *cu care* lucrați.
- Textul biblic se studiază, potrivit acestei metode, pe *paragrafe*. Paragraful reprezintă unitatea de text, formată din unul sau mai multe versete, în care scriitorul transmite o singură idee centrală. Fără îndoială că textul se poate studia și pe capitole sau în alt fel, însă am considerat că această *impărțire* oferă posibilitatea de a studia și înțelege cât mai multe nuanțe ale mesajului transmis de Sfânta Scriptură!
- Pașii pe care îi voi prezenta pot fi folosiți și în activitatea de exegeză biblică individuală, însă eu îi voi prezenta pornind de la premisa că dorim să îi aplicăm într-o activitate de grup:

b. PASII METODEI DE EXEGEZĂ BIBLICĂ:

I. Pasul 1: CITIREA textului: Înainte de orice, textul biblic trebuie citit cu atenție (atât într-o versiune de bază, cât și în altele comparate), trebuie să evidențiem termenii cheie și să stabilim ideile principale și secundare comunicate de autor:

- **Imaginați-va studiul biblic ca și o coborare în subteran.** Citirea ar fi primul nivel, după care urmează observarea, interpretarea și aplicarea, fiecare etapă în parte apropiindu-ne tot mai mult de destinația noastră: fascinantă *mina de diamante* de la ultimul nivel. Fiecare etapă este esențială ca să ajungeți cu succes la experiența finală pe care v-o doriți!
- **Personal folosesc Traducerea Dumitru Cornilescu (1923)**, ca text uzual de bază pentru întocmirea schițelor de studiu biblic. Unicul motiv este faptul că, deși această traducere prezintă grave erori (este mult prea confesionalizată neoprotestant și este o parafrază adesea discutabilă a textului biblic original³), consider că este încă singura pe care o avem în limba română, adaptată limbajului *omului obișnuit*⁴. Apreciez că acesta este un atu esențial, care trebuie valorizat, în măsura în care corectăm efectul erorilor prin citirea comparată a textului în diverse alte versiuni. Puteți folosi, însă, orice altă traducere pe care o considerați mai potrivită.
- **Incepeți exegeza biblică și întâlnirea de studiu biblic citind pur și simplu, cu cea mai mare atenție, textul biblic.** Aveți răbdare! Mulți au venit la întâlnire fără să fi citit acasă, ceea ce face această etapă esențială!
- Folosiți **transcrierea structurală** a textului pentru prima citire și apoi pe parcursul întregului studiu biblic. Aceasta vă va ajuta să **distingeți între ideile principale și cele secundare**, între **subiect** (*ce se spune în acest text?*) și **complement** (*ce spune autorul despre subiectul pe care îl dezbate?*). *Săgetile și parantezele* indică modul în care afirmațiile din text se relatează, construind mesajul acestuia. În acest scop, vă va ajuta mult **identificarea termenilor cheie** din text. Aceștia sunt cuvintele care fie se repetă de mai multe ori, fie apar doar o singură dată, dar, dacă i-am scoate din text, acesta nu ar mai avea sens.
- **Încurajați participanții să renunțe la orice idee preconcepută** atunci când citiți textul. El trebuie luat așa cum este!
- Deocamdată, **împiedicați orice tentativă** a vreunui participant **de a interpreta** ceea ce citiți! Altfel nu vă veți mai focaliza înspre memorarea afirmațiilor cuprinse în paragraf, ceea ce va face dificil studiul lor ulterior.
- Niciodată **nu încercați să înțelegeți detalii** în această fază, ci să asimilați textul în ansamblul său!
- **Citiți succesiv textul după cât mai multe traduceri!** Folosiți traduceri în limba română, însă dacă participanții cunosc bine și o altă limbă de circulație internațională, folosiți o traducere și în limba respectivă.

---

³ vezi **Tofana Pr. Dr. Stelian**, *Introducere în Studiul Noului Testament...*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-N, 2000, p. 234;

⁴ Parintele Iosif Trifa însuși spunea că „*dacă n-ar fi Biblia societății britanice, am fi până acum o țară și un popor întreg fără Biblie...*”, în contextul în care la 1930 de ani de la Mântuitorul și 12 ani de la înfăptuirea României Mari noi nu aveam o Biblie tipărită în țara noastră, cf. **Trifa Pr. Iosif**, *Biblia – cartea vieții*, Ed. Oastea Domnului, Sibiu, 2000, p. 202; Această afirmație a Parintelui Trifa arată limpede că și dansul a știut să valorizeze aspectele pozitive ale traducerilor Societății Biblice Britanice în limba română – cum este și Biblia Cornilescu, dincolo de nuanțele negative certe.

- **Citirea repetată** a textului în diverse traduceri le va permite participanților să observe diferențele\asemănările și să **înțeleagă mai bine cum ar fi trebuit să fie tradus textul**. Nici o traducere nu este perfectă, fapt pentru care înțelesul cel mai apropiat de textul original trebuie să fie la interferența a cât mai multor traduceri.⁵
- Dacă este posibil, **folosiți un participant care cunoaște limba greacă** pentru a vă evidenția detaliile importante din textul original. Aceasta va facilita și mai mult înțelegerea Sfintei Scripturi.
- **Încurajați participanții să își noteze pe materialul de studiu diferențele\asemănările descoperite** între versiunile biblice, folosind un sistem de reprezentare prin culori distincte. Aceasta ajută la mai bună lor vizualizare.
- Este posibil ca în practică, prin citirile în traduceri paralele, să nu descoperiți prea multe detalii de profunzime. Nu vă neliniștiți, însă, ci **multumiți-vă cu cât reușiți să faceți**. Orice se poate face este mai mult decât nimic! Cel puțin, veți fi recitat textul pentru studiu de mai multe ori.
- **Această etapă de studiu nu ar trebui să dureze mai mult de 15 min.**

Seminar: Ne împărțim în grupe de câte 4 persoane. Fiecare grupă va parcurge prima etapă a procesului de exegeză biblică, folosind unul din cele 2 studii de caz oferite de îndrumător. Sarcini de grup: 1. Citiți traduceri paralele indicate și identificați diferențe între traduceri; 2. Analizați transcrierea structurală a textului și stabiliți termenii cheie. Timp disponibil: 10 min. Apoi ne reunim în grupul inițial, iar fiecare grupă va prezenta rezultatele muncii desfășurate;

II. Pasul 2: OBSERVAREA TEXTULUI: Imaginează-ți că în locul textului biblic ai în față o scenă de teatru. Trebuie să observi foarte clar: *cine* sunt personajele, *ce fac* ele, *când* și *unde* se petrece acțiunea, *de ce* fac ele ceea ce fac și *cum* evoluează totul. Aceasta va aduce mai multă claritate textului biblic decât simpla lui citire.

- **Această etapă poate fi una dintre cele mai plictisitoare**, dar, împreună cu citirea ajută cel mai mult la memorarea textului biblic și la evidențierea detaliilor. Nu ocoliți observarea textului! Vă va ajuta foarte mult!
- **Observarea textului operează cu întrebări banale** dar, la sfârșit, ea te ajută să înțelegi detalii ne bănuite din text.
- **A observa textul biblic înseamnă să stabilizezi foarte clar:** *cine sunt personajele?, ce fac ele?, când și unde se petrece acțiunea?, de ce fac ele ceea ce fac? și cum evoluează totul?*
- **De exemplu:** Matei 5, 1: „Când a văzut Iisus noroadele S-a suit pe munte...”. Observăm textul: Întrebare: **Cine** S-a suit pe munte? Răspuns: Iisus.; Întrebare: **Unde** s-a suit Iisus? Răspuns: Pe munte; Întrebare: **Când** S-a suit Iisus pe munte? Răspuns: Iisus S-a suit pe munte când a văzut noroadele s.a.m.d.

---

⁵ „...nici o traducere nu redă, în modul cel mai fidel, originalul, chiar și atunci când sunt foarte fidele textului. Subtilități și caracteristici specifice limbii grecești, care exprimă o mare varietate de profunzimi ale textului (spre exemplu exprimarea în aorist, în mediu-pasiv etc.), nu vor putea aproape niciodată să fie redată exact într-o traducere.”, cf. **Tofana Pr. Dr. Stelian**, *Introducere în Studiul Noului Testament, vol I, Text și canon, Epoca Noului Testament*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000, p. 179

- **Aceste întrebări banale au un triplu rol:** 1. Permit și celei mai neinițiate persoane să participe plenar cel puțin la o etapă din studiu biblic (după citirea sa); 2. Nuantează sau accentuează anumite detalii din text, așa cum niciodată nu le-am observat până acum; 3. Facilitează interacțiunea în sală: unii cursanți vor pune întrebările, iar ceilalți vor răspunde
- **Întrebările de observare** sunt atât de simple încât poți să le formulezi *ad hoc* la studiul biblic; am constatat, însă, că atunci când le repeti cel puțin o dată și acasă lucrurile merg de 10 ori mai bine!
- **Este util** ca, pe parcursul observării detaliilor din text, să **subliniezi ceea ce ti se pare fascinant**, ceea ce n-ai mai observat până acum, ori de câte ori ai citit același text; de asemenea, încurajează și cursanții să facă același lucru. Aceasta va aduce *un plus* studiului biblic!
- **Marea ispita, și în această etapă, va fi să vă opriți să discutați lucrurile inedite descoperite.** Nu cedati tentației! Aceasta înseamnă să treceti la *interpretare* prea repede. Așteptați să parcurgeți observarea întregului text și abia apoi discutați detaliile. Aveți nevoie de o imagine de ansamblu, înainte de a merge în profunzime!
- **Plictiseala va interveni repede** pe parcursul derulării observării textului; de aceea, capacitatea-te să nu petreceți mai mult de 30 min. la această etapă; de asemenea, ar fi util să mobilizați câțiva cursanți să pregătească de acasă câte una sau mai multe întrebări, ca apoi lucrurile să meargă mai repede.

Seminar: Ne împărțim în grupe de câte 4 persoane. Fiecare grupă va parcurge a doua etapă a procesului de exegeză biblică, folosind unul din cele 2 studii de caz oferite de îndrumător. Sarcină de grup: Adresați textului toate întrebările de observare și notați răspunsurile pe caietul de lucru. Timp disponibil: 10 min. Apoi ne reunim în grupul inițial, iar fiecare grupă va prezenta rezultatele muncii desfășurate;

III. Pasul 3: INTERPRETAREA textului: Dacă până în acest moment ai ajuns să cunoști foarte bine textul, prin citire și observare, acum fă un pas înainte și înțelege-l în profunzimea lui, prin interpretare. Interpretarea îți permite să înțelegi sensul cuvintelor pe care le-ai citit și le cunoști, dar nu le înțelegi. A interpreta înseamnă să descoperi ce a vrut să spună autorul prin cuvinte și propoziții al căror înțeles nu este limpede, oricât de atent le-ai citi. După ce încerci personal să înțelegi textul, compară interpretarea ta cu cea ce au spus alții și în felul acesta vei construi o interpretare autentică.

- **Un text biblic, cunoscut ca pe propriul buzunar, este pregătit pentru a fi interpretat!**
- **Interpretarea îți permite să pătrunzi sensul cuvintelor** pe care le-ai citit și chiar le-ai memorat, pentru că ai observat cu atenție textul, dar nu le înțelegi!
- **Interpretarea reprezintă următorul nivel în coborârea spre mină cu diamante.** Aceasta operează cu întrebări la care răspunsul nu este evident la o simplă citire a textului.
- **De exemplu,** am văzut anterior în Matei 5, 1 că Iisus a urcat pe munte. Întrebarea de interpretare este: *De ce a urcat Iisus pe munte?* De obicei, aceasta este o întrebare de *observare* (Pasul 2), dar dacă vei citi cu atenție întregul verset vei observa că nu găsim imediat un răspuns, *clar și vizibil*. În această situație, continuăm cu interpretarea. Ținând

cont de mai multe detalii de context (pe care le găsim în Sfânta Scriptură și în alte lucrări exegetice), probabil vom spune că Iisus a urcat pe munte ca să fie departe de *zgomotul lumii* și pentru că ucenicii să-L poată asculta în liniște; apoi, ca să le sugereze ucenicilor *apropierea de Dumnezeu*, fiind cu toții mai *aproape de cer* s.a.m.d.

- **Conform acestui exemplu**, având în vedere că nu am explicat ce înseamnă „detalii de context”, **ar putea să para că interpretarea înseamnă „sa-ti dai cu parerea” legat de un subiect**. Parțial este adevărat, însă nu în sensul că o facem fără să ținem cont de *nimeni* și *nimic*, cu excepția propriei imaginații sau creativități. Aceasta înseamnă, în cel mai bun caz, *alegorizare* – adică să exprimăm lucruri abstracte prin lucruri concrete, și, adesea, poate fi extrem de periculoasă atunci când interpretăm Biblia. Interpretarea se face ținând cont de multe alte referințe!
- Întrucât noi credem că nu suntem primii prin care Duhul Sfânt oferă interpretări ale Bibliei, **vom fi atenți să confruntăm ceea ce înțelegem noi din textul biblic cu ceea ce El a descoperit Sfinților Părinți ai Bisericii și altor exegeți** (din trecut sau contemporani). În mod deosebit, pentru noi cei din „Oastea Domnului”, sunt de referință, în acest sens, cărțile Pr. Iosif Trifa, ale Fr. Ioan Marini și ale Fr. Traian Dorz, precum și ale altor înaintași.
- Aroganța celui care crede că a pătruns *toate* tainele interpretării biblice este cauza tuturor scindărilor din sânul Bisericii creștine. **Aroganța trebuie înlocuită cu smerenie!**
- Apoi, trebuie să fii conștient că tu studiezi o traducere a textului biblic și nu *autografele* acestuia (adică prima versiune). De aceea, **încearcă să nu dai exagerat de mare importanță oricărui detalii ale exprimării, atunci când interpretezi Biblia!** Orice traducere este și o denaturare a textului original!
- **Ca și procesualitate a pregătirii acasă**, firesc este să începeți cu o oră sau două în care să meditați pur și simplu la interpretarea textului. Apoi, alocați restul timpului pentru citirea altor comentarii, dicționare sau manuale biblice. Faceți conspecte pe marginea acestora, după care notați sau tehnoredactați ceea ce este esențial. Personal, m-am axat pe principiu de a reține doar ceea ce este cel mai relevant și mai captivant din ceea ce a scris fiecare autor citit. Timpul este scurt și nu merită irosit acordând atenție tuturor celor afirmate de diverși autori!
- **Nu încercați să prezentați la întâlnirea de studiu biblic subiecte teologice profunde**, indiferent câtă autoritate are cel care le-a scris. Aceasta va crea confuzie pentru că nu toți vor înțelege ce vreți să spuneți. Acordați atenție, mai degrabă, detaliilor practice, care rezultă din textul biblic! Desigur, subiectele teologice profunde pot fi dezbătute la o întâlnire distinctă cu cei suficient de interesați și de pregătiți pentru a le înțelege.
- **O dilemă este dacă să folosim numai materiale biblice ortodoxe sau și dintre cele aparținând altor confesiuni, în pregătirea și desfășurarea studiului biblic**. Parerea mea este că, deși orice va scrie un anumit autor va fi confesionalizat, conform doctrinei denominațiunii din care face parte, la fel de adevărat este faptul că prin orice om (chiar dacă nu în aceeași măsură prin orice confesiune!) poate vorbi Duhul Sfânt. Pe de altă parte, atât timp cât mulți dintre principalii autori de literatură biblică contemporană nu sunt ortodocși, mi se pare că ar fi o pierdere să nu le citim operele – unele de foarte mare valoare (exegetica). În ultima instanță, în multe cazuri este vorba despre lucrări care tratează chestiuni de context istoric, literar, lingvistic sau de altă natură, care sunt *non-confesionale*. Firește, sunt de acord că trebuie să avem grijă să nu *imprumutăm* doctrine străine de Ortodoxie și de Lucrarea noastră, pentru că aceasta nu va duce decât la framantări inutile pentru mântuirea noastră, atât timp cât noi suntem ortodocși! Sigur că vom putea să facem

acest lucru doar cunoscând bine Ortodoxia respectiv încredințările „Oastei Domnului” și *pastrand* numai ceea ce este compatibil cu acestea. Prin aceasta, vorbim despre *compatibilitate dogmatică*, nu *formală* – pentru că dacă *stăm* să cercetăm *ortodoxia* fiecărui cuvânt și a fiecărei expresii, în sine, vom compromite utilitatea unor importante resurse pentru studiul nostru⁶.

- În cadrul studiului biblic, **etapa interpretării în grup poate să dureze și mai mult de o oră**. Ideal este să alternăm în acest timp citirea de *idei de comentariu biblic*, ale diferiților autori, cu opinii exprimate în plen de către cursanți. Feriți-vă de monolog! În momentul în care unul dintre voi vorbește în *calupuri* de câte 10-15 min, studiul biblic este compromis! La studiul biblic în grup, adevărurile biblice trebuie descoperite împreună, nu predate de un anumit frate! Pe de altă parte, coordonatorul studiului biblic este esențial în *momentele de tăcere*, pentru care el trebuie să aibă câte un citat sau o afirmație inedită cu care să reanime atmosfera!
- **Am descoperit că cel mai eficient este ca etapa de interpretare a textului să fie precedată de câteva imagini** (powerpoint, video etc) care să ilustreze ceea ce coordonatorul studiului biblic a identificat în munca lui de acasă ca fiind subiectul textului. Dacă începeți în felul acesta, aveți toate șansele să-i capacitați foarte bine pe participanți pentru mai multe *discuții aride* care vor urma.
- De asemenea, **am descoperit că interpretarea trebuie făcută folosind o prezentare powerpoint cu imagini cât mai sugestive pentru subiectul și complementul textului**. Aceasta va ajuta mult în conturarea interpretării textului!

Seminar: Ne împărțim în grupe de câte 4 persoane. Fiecare grupă va parcurge a treia etapă a procesului de exegeză biblică, folosind unul din cele 2 studii de caz oferite de îndrumător. Sarcină de grup: Adresați textului și notați toate întrebările de interpretare respectiv răspunsurile pe caietul de lucru, comparând apoi interpretarea proprie cu cele afirmate de alți autori. Timp disponibil: 20 min. Apoi ne reunim în grupul inițial, iar fiecare grupă va prezenta rezultatele muncii desfășurate;

IV. Pasul 4: APLICAREA textului: Întreabă-te: Ce ar trebui să fac în viața mea odată ce am înțeles aceste adevăruri? Această ultimă etapă a studiului biblic ne ajută să transformăm ceea ce am înțeles în principii simple, aplicabile în viața de zi cu zi!

- **Aplicarea dă sens textului pentru vremea în care trăim**, adică îl contemporaneizează. Ea ne ajută să înțelegem, la modul cel mai concret, ce trebuie să facem în viața de zi cu zi, odată ce am plecat de la întâlnirea de studiu biblic.
- **Este important să fim conștienți că noi nu aplicăm în mod necesar mesajul Bibliei, ci modul în care am interpretat-o**. Aceasta înseamnă că trebuie să renunțăm la aroganța celor care consideră că sunt „biblici” prin excelență și că nimeni nu poate contesta *înțelegerea* respectiv *aplicațiile* lor.
- **A aplica o interpretare a unui text biblic înseamnă să descoperi cum anume principiile pe care le-ai înțeles le vei pune în practică în viața ta!**

---

⁶ Pr. Prof. Dr. Stelian Tofana, titularul catedrei de Studiul Biblic al Noului Testament, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, enumera printre izvoarele studiului NT „*operele mai importante ale teologilor creștini care se ocupă cu studiul Noului Testament*”, cf. **Tofana Pr. Dr. Stelian, Introducere în Studiul Noului Testament...**, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-N, 2000, p. 54

- **Veti descoperi ca este foarte util sa notati pe hartie, la finalul intalniri, cel puțin un lucru concret pe care il veti face in saptamana care urmeaza**, pornind de la ceea ce ati inteles din Sfânta Scriptură. De multe ori este util ca insusi coordonatorul studiului biblic sa aiba notata o posibila aplicatie de acasa, pe care sa o completeze cu intreg grupul.
- **Aplicațiile trebuie să fie specifice, măsurabile, aplicabile, realiste, încadrate în timp**, fără a forța interpretarea textului biblic!
- **Esentiale sunt ilustratiile si maximele!** Ele dau *culoare* oricarei aplicatii si le fixeaza in mintea participantilor.
- **Folositi imagini statice si imagini video pentru a ilustra aplicatiile la text.** Sunt extrem de eficiente!
- **Feriti-va de inflatia de ilustratii, maxime sau imagini!** Folositi-le doar *daca și în măsura* în care timpul va permite. Dacă trebuie sa alegeti intre acestea si o dezbatere autentică, care s-a infiripat intre cursanti, nu o *stingeti* pe cea din urma. Renuntati la orice v-ati propus sa prezentati pentru *o discutie pe textul biblic*, la care participa toti cursantii!
- **Rezervati pentru aplicatia finala la studiu biblic cel puțin 20 min la incheiere.** Aceasta va permite fixarea celor mai importante detalii pentru acasa!
- Pe de alta parte, **aplicatii trebuie sa identificati pe tot parcursul interpretarii textului.** Interpretarea si aplicatia sunt doua faze care trebuie sa interfereze. Odata ce ati identificat un adevar in text, oferiti imediat aplicatia lui la viata de zi cu zi.

Anexă: Studiul de caz #1 pentru seminarii:

Matei 5, 13-16

Temă: Scopul ucenicilor lui Hristos in lume

I. CITIREA:

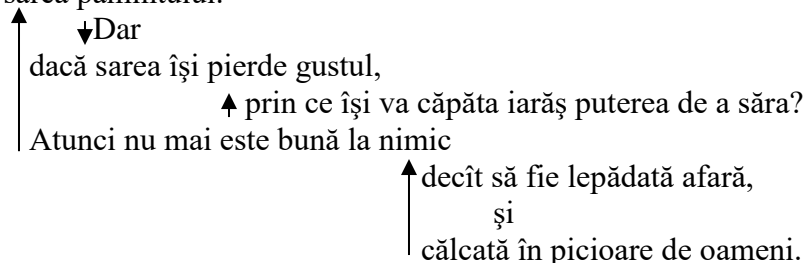
Citește cu atenție fiecare verset, și compară diferențele dintre traduceri textului biblic. Notează apoi mai jos aceste diferențe în cuvinte proprii și subliniază-le în tabel.

Traducerea Vers.	Biblia Ortodoxă din 1914	Biblia Ortodoxă din 2001 (trad. Î.P.S. Bartolomeu Anania)	Noul Testament 1992 (Pr. Dr. Emil Pascal)	Traducerea Dumitru Cornilescu – 1923
v. 13	Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strica cu ce se va săra? Întru nimic nu mai este de treabă, ci numai a se arunca afară și a se călca de oameni.	Voi sunteți sarea pamantului; daca sarea isi va pierde gustul, cu ce se va sara?; de nimic nu mai e buna, decat sa fie aruncata afara si calcata in picioare de oameni.	Voi sunteți sarea pamantului. Dar daca sarea devine searbada, cu ce ii vei da gustul? Nu mai este buna la nimic, decat de aruncat afara, sa o calce lumea in picioare.	Voi sînteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.
v. 14	Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde deasupra muntelui stînd;	Voi sunteți lumina lumii; nu poate sa se ascunda cetatea din varful muntelui;	Voi sunteți lumina lumii. Nu poti ascunde o cetate asezata pe inaltime.	Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte
v. 15	Nici aprind făclie și o pun supt obroc, ci în sfesnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.	nici aprinde cineva faclie și o pune sub obroc, ci in sfesnic, și ea le lumineaza tuturor celor din casa.	Nici nu pui sub obroc o candela aprinsa, ci pe candelabru, ca sa lumineze tuturor celor din casa.	Și oamenii n'aprinde lumina ca s'o pună supt obroc
v. 16	Asa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei lucrurile voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel, din ceruri.	Asa sa lumineze lumina voastra inaintea oamenilor, incat ei sa vada faptele voastre cele bune, si sa-L slaveasca pe Tatal vostru Cel din ceruri.	Tot astfel sa lumineze lumina voastra inaintea oamenilor, ca sa vada faptele voastre bune și sa-L preamareasca pe Tatal vostru din ceruri.	Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor

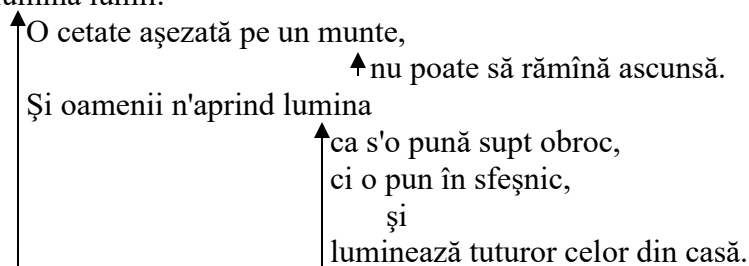
Notite:

Schita textului: Transcrierea structurală a textului te ajută să înțelegi care sunt ideile principale și secundare. Analizează cu atenție schema de mai jos.

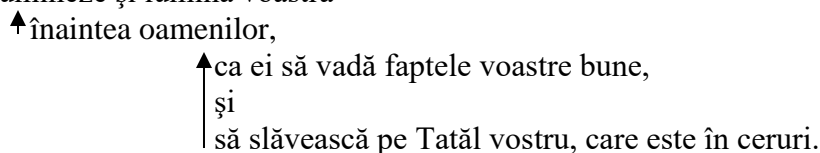
13 Voi sînteți sarea pămîntului.

14 Voi sînteți lumina lumii.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră

II. OBSERVAREA:

Imaginează-ți că în locul textului biblic ai în față o scenă de teatru. Trebuie să observi foarte clar: cine sunt personajele, ce fac ele, când și unde se petrece acțiunea, de ce fac ele ceea ce fac și cum evoluează totul. De obicei, aceasta aduce mai multă claritate textului biblic decît simpla lui citire. În acest scop, subliniază răspunsurile la întrebările de mai jos direct pe textul biblic.

Care sunt personajele cu care ne întîlnim în acest text biblic?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Despre ce vorbește textul și **ce se întîmplă** pe parcursul derulării lui?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Când se petrec lucrurile scrise aici?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Unde se petrec aceste lucruri?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Care sunt **motivele** pentru care se întîmplă cele relatate?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Cum evoluează totul?

13 Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

III. INTERPRETAREA:

Dacă până în acest moment ai ajuns să cunoști foarte bine textul prin citire și observare, acum fă un pas înainte și înțelege-l în profunzimea lui prin interpretare. Interpretarea îți permite să înțelegi sensul cuvintelor pe care le-ai citit și le cunoști, chiar pe dinafară, dar nu le înțelegi. A interpreta înseamnă să descoperi ce a vrut să spună autorul prin cuvinte și propoziții al caror înțeles nu este limpede oricât de atent le-ai citi. După ce încerci personal să înțelegi textul, compară interpretarea ta cu ceea ce au spus alți autori de comentariu biblic și în felul acesta vei construi o interpretare autentică. Fa notite pe paginile de la final!

a. Interpretarea noastră asupra semnificației textului pentru „atunci și acolo”

Când Fiul lui Dumnezeu a venit în lumea noastră, n-a făcut-o de dragul unei *calatorii inedite*, așa după cum nu și-a ales ucenici dintre cei care îl ascultau doar pentru *a-i tine companie*. Totul în lucrarea Lui a avut scopuri concrete, care convergeau spre marele *deziderat* al refacerii relației omenirii cu Creatorul ei.

Tocmai de aceea, imediat după ce rosteste *Fericirile*, creionând caracterul omului care participă la Împărăția Cerurilor (Mt. 5, 1-12), Mantuitorul își provoacă ucenicii cu soplul asumării acestui caracter în propria conduită. La urma urmelor, El nu i-a chemat la smerenie, pocăință, blândete sau la vreo altă dintre aceste trasături de dragul autosuficienței, ci în vedere vindecării și îndrumării unei întregi planete *decimate de pacat* (v. 13) și *orbecainde* în propria nebuloasă existențială (v. 14-16).

Prima dimensiune a scopului ucenicilor lui Hristos vizează *impiedicarea stricăciunii* produse de pacat în lume – surprinsă prin metafora „sării”. Așa cum sarea împiedică putrefacția, tot așa ucenicul care își va asuma caracterul din Fericiri va împiedica pacatul – prin simpla sa existență în lume.

A doua dimensiune a scopului ucenicilor lui Hristos vizează *iluminarea* sau *îndrumarea* lumii – surprinsă prin metafora „luminii”. Așa cum în plan geografic Ierusalimul reprezenta un reper chiar și noaptea pentru trecători sau cum lumina din candela îți permite să îți coordonezi eficient mișcările într-o cameră întunecată – tot astfel, în plan spiritual, lumea are nevoie de *îndrumarea* Evangheliei.

Din modul în care Mantuitorul relatează cele două metafore înțelegem câteva afirmații importante:

Mai întâi, *lumea și creștinul sunt diferiți*. Lumea este în pacat și în întuneric, iar creștinul este cel care trebuie să o slujească, aducând vindecare și îndrumare.

Apoi, abia după ce un creștin își asumă caracterul din fericiri, astfel încât pacatul din viciile celor apropiați începe să fie „vindecat”, el poate avea *pretentia* de a îndruma lumea spre Dumnezeu. Altfel, riscul este să folosească *cuvinte fără acoperire* și să propovăduiască un mesaj care nu va impacta niciodată.

În fine, atât de importante sunt caracterul și Evanghelia pe care le-a încredințat Mantuitorul ucenicilor încât „ei și numai ei” pot *sluji spiritual lumea*, conducând-o spre mântuirea care constituie chintesența scopului încredințat lor. La vremea când au fost spuse aceste cuvinte, mulți filosofi pretindeau câte ceva, în acest sens, dar Fiul lui Dumnezeu a profetisat eșecul lor și al tuturor urmașilor lor respectiv succesul etern al misiunii ucenicilor, care aveau să se cheme creștini (Fapte 11, 26).

Și totuși, două *pericole* pandesc în calea îndeplinirii scopului ucenicilor în lume:

Primul este *contaminarea cu lumea*. Inevitabil, oferta lumii avea să atragă privirea ucenicilor – astfel ca *sarea* risca să își piardă *calitatea de a sara*, prin amestec cu *pacatul*.

Al doilea este *izolarea fizică de lume*. Oricât de importantă era Evanghelia incredintată de Fiul lui Dumnezeu, trăirea ei doar în ascuns – de teama persecuției sau, pur și simplu, din *lipsa dorinței* de a sluji – n-avea nici un rost.

Chemarea pentru ucenici este la asumarea scopului incredintat de Mantuitorul – cu toate implicațiile acesteia, inclusiv lupta cu pericolele care i-ar putea anula rostul existential.

b. Idei de comentariu biblic ale altor autori.

ATENȚIE! Nu tot ceea ce veți citi în continuare trebuie «luat de bun». Sunt opinii ale diversilor teologi și exegeți care trebuie, mai întâi, cercetate atent cu Scriptura în lumina învățării Bisericii noastre și apoi acceptate. Așa că «Cercetați toate lucrurile și păstrați ce-i bun» (1 Tesaloniceni 5, 21)

Preliminarii:

„Dacă fericirile descriu aspecte fundamentale ale caracterului ucenicului lui Iisus, metaforele sării și luminii sugerează **influența benefică a acestora în lume.**”⁷

„Oricât ar parea de incredibil, Iisus a numit grupul restrâns de țărani palestinieni **sarea pamântului și lumina lumii**, atât de mare avea să fie influența lor.”⁸

„*Fericirile* în ele însele au constituit așa un soc pentru ascultătorii Domnului Iisus, încât **El a trebuit să se grabească să adauge...**” afirmațiile din paragraful de față.⁹

Pliniu: „Nimic nu este mai folositor decât **sarea și lumina soarelui**.”¹⁰

Cineva a spus: **Trebuie să ducem Biserica în lume, nu lumea în Biserica.**

Lumea se afla într-un proces de putrefacție. „Biserica, pe de altă parte, este așezată în lume cu un rol dublu: ca sare pentru a opri – sau cel puțin a împiedica – procesul de descompunere socială și ca lumină pentru a împrăști întunericul.”¹¹

---

⁷ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 55; cf și **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 163

⁸ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 56

⁹ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia după Matei*, Ed. Fundația Istoria Binecuvântării, Cluj-Napoca, 2001, p. 261

¹⁰ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 56

¹¹ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 57

Versetul 13: Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

Voi sînteți sarea pămîntului...

„Starea sau mersul lumii sau al pamantului pot fi descrise in termenii unei morti in greseli si pacate, moarte indusa si alimentata de poftele firii pamantesti si de gandurile noastre si controlata si impusa de domnul puterii vazduhului, a duhului care lucreaza acum in fii neascultarii. Dar tocmai in aceasta moarte a coborat viata, in acest intuneric a coborat lumina: Domnul Iisus Hristos. El este o lumina pe care intunericul n-a biruit-o, o Viata pe care moartea n-a inghitit-o; si tocmai **aceasta viata si lumina a venit El s-o imparta ucenicilor Sai.**”¹²

„**Iata ce are de spus Biblia despre aceasta lume.** Ea este cazuta, pacatoasa si rea. Se caracterizeaza printr-o predilectie spre rau si razboaie. Este asemenea carni care are tendinta de a putrezi si de a se contamina. Ea se aseamana cu ceva ce nu poate fi pastrat sanatos decat cu ajutorul conservantilor si antisepticelor. Ca rezultat al pacatului si al caderii, viata in lume tinde in general sa intre intr-o stare de descompunere. Conform Scripturii, aceasta este singura perspectiva corecta si sanatoasa asupra umanitatii.”¹³

„Adevarul fundamental comunicat de aceste metafore si comun ambelor este acela ca **Biserica si lumea sunt comunitati distincte.** Pe de o parte avem „pamantul”; pe de alta parte „voi”, cei care sunteti sarea pamantului... Este deosebit de important sa afirmam cat se poate de clar acest lucru astazi, intr-o vreme in care a devenit o moda in teologie sa fie estompate liniile de demarcatie intre Biserica si lume si sa se vorbeasca despre intreaga omenire, fara discriminari, ca fiind „poporul lui Dumnezeu”.¹⁴ „...Noi nu-L slujim nici pe Dumnezeu, nu ne slujim nici noua insine si nu slujim nici lumii atunci cand incercam sa obliteram sau chiar sa minimalizam aceasta deosebire... Probabil cea mai mare tragedie a Bisericii in decursul indelungatei si zbruciumatei sale istorii a fost tendinta ei constanta de a se conforma culturii dominante in loc sa dea nastere propriei sale contraculturi crestine.”¹⁵

„Dar pentru ca viata a coborat in taramurile mortii si lumina in imparatia intunericului, Domnul Iisus isi avertizeaza ucenicii de faptul ca **a fi crestin inseamna, prin definitie, a fi intr-o permanenta batalie spirituala.**”¹⁶

Sarea conserva alimentele. Prin urmare, ar trebui sa intelegem afirmatia lui Iisus in sensul ca ucenicii trebuie sa „conserve” pamantul. „Cu alte cuvinte, **Dumnezeu opreste inca executarea judecatii Sale si prelungeste vremurile de har de dragul ucenicilor si de dragul misiunii lor.** Aceasta afirmatie se potrivește bine cu alte afirmatii biblice. Tot asa, Dumnezeu ar fi crutat Sodoma daca ar fi gasit acolo macar zece oameni neprihaniti (Gen 18, 32). In Exod 32, 7 si urm,

---

¹² Faragau Benjamin, *Evangelhia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 215

¹³ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 166

¹⁴ Stott John, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 57; cf si Faragau Benjamin, *Evangelhia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 214

¹⁵ Stott John, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 62

¹⁶ Faragau Benjamin, *Evangelhia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 216

Moise sta în spartura pentru popor, pentru ca poporul să fie crutat de mania lui Dumnezeu. Așa cum Matei 24, 22 vorbește despre o scurtare a nechezului cel mare de dragul ucenicilor („cei aleși”), tot așa vorbește 2 Petru 3, 9 despre o prelungire a răbdării Domnului pentru viața pamantului.”¹⁷

„În cuvintele lui R.G.V. Tasker, **ucenicii trebuie să fie „un dezinfectant moral** într-o lume în care standardele morale sunt scăzute, în perpetua schimbare sau nonexistente.”¹⁸

„Din forma de prezent a afirmației, și din context deducem că **aici este vorba, fara indoiala, de pamantul prezent, nu de cel viitor.**”¹⁹

„**În greaca fiecare afirmație începe cu pronumele emfatic „voi”**, ca și cum ar spune „voi și numai voi sunteți sarea pamantului și lumina lumii”. Și de aceea – condiția urmează cu o logică inexorabilă – pur și simplu nu aveți voie să dezamăgiți lumea pe care ați fost chemați să o slujiți.”²⁰

„**Scoateți creștinismul din lume și din viață, și gândiți-va numai ce insipida ar fi viața**, îndeosebi pentru cineva în vârstă sau pe patul de moarte. Ea este complet lipsită de gust, și oamenii ajung să se drogheze într-un fel sau altul deoarece simt nevoia să dea un gust vieții.”²¹

„Specificarea **voi sunteți** exprimă o misiune divină. Aceasta misiune îi deosebește, în același timp, pe ucenici de ceilalți oameni. Ei dobândesc astfel o demnitate unică drept împuterniciți ai lui Dumnezeu.”²²

„**Sarea este fundamental diferită de mediul în care este plasată** și, într-un anumit sens, ea își exercită toate calitățile tocmai prin aceea că este diferită... Creștinul este un om esențial diferit de toți ceilalți. Este tot atât de diferit cum este sarea de carnea peste care este imbrățișată. El este la fel de diferit de ceilalți cum se deosebește sarea de rana pe care este așezată. Aceasta diferență exterioară trebuie accentuată și subliniată în continuare.”²³

Sarea = „Era un condiment cât și un conservant. Din vremuri imemorabile ea pare să fi făcut parte din lista componentelor esențiale ale dietei umane, fiind folosită drept condiment sau dresură pentru alimente: „Poti manca ce-ți fără gust și fără sare” (Iov 6, 6). În secolele dinaintea inventării procedeelor de congelare, sarea era folosită îndeosebi pentru a preveni alterarea carnii. Ea continua să fie folosită și astăzi în acest scop. H. V. Morton a descris prepararea „biltong-ului” (carnea tăiată felii subțiri și uscată la soare, în Africa de Sud): „Carnea după ce a fost tăiată

---

¹⁷ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 130

¹⁸ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 58

¹⁹ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 129

²⁰ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 62; cf și **Faragau Beniamin**, *Evanghelia după Matei*, Ed. Fundația Istoria Bindecuvantării, Cluj-Napoca, 2001, p. 215

²¹ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 168

²² **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 129

²³ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 167

și împartită în porții de mărimea dorită, este frecată cu sare granulată... Dacă este sărată bine, se va păstra o perioadă nedefinită de timp.”²⁴

Dacă suntem sare trebuie să condamnăm păcatul din jurul nostru. Să fim atenți: Iisus n-a spus că suntem mierea pământului!²⁵

Unii spun că Biserica, în calitate de instituție, trebuie să fie sare, modelând structurile sociale după tiparele creștine. Eu, însă, „...sugerez că **creștinul trebuie să funcționeze ca sare a pământului într-un mod mult mai individual**. El face lucrul acesta prin viața și caracterul său individual fiind consecvent în felul său de a fi, indiferent de contextul în care se găsește. De exemplu, să ne imaginăm ca un grup de oameni conversează între ei într-o manieră nu tocmai demnă. Un creștin apare brusc în mijlocul lor și prezența lui are un efect imediat. El nu spune nimic, dar oamenii încep să-și modifice limbajul. El acționează deja ca sare și controlează tendința spre putrezire și stricăciune. Doar prin faptul că este creștin, prin viața lui, prin caracterul și comportamentul lui, în general, el controlează raul care se manifestă; și procedează la fel în orice context și în orice situație. El poate controla raul nu doar în mediul sau privat, în casa lui, în atelierul sau la biroul lui, sau oriunde ar fi, ci și în calitate de cetățean al țării în care locuiește.”²⁶ Totuși „trebuie să recunoaștem că nu ni se întâmplă ca, atunci când intrăm într-o încăpere, oamenii să-și controleze imediat limbajul și conversația, doar pentru că suntem noi acolo... Necazul este că, în multe situații, sarea și-a pierdut puterea de a săra; iar noi nu îi influențăm pe cei din jurul nostru afirmându-ne doar calitatea de „sfinti”...”²⁷

„Marea speranță a societății actuale este un număr tot mai mare de creștini individuali.”²⁸

Exemplul unei femei care a fost sare a pământului:

Maica Tereza, născută *Agnes Gonxha Bojaxhiu* (citește Gongea Boiagiu), (n. [27 august 1910](#), [Skopje](#), [Macedonia](#) - d. [5 septembrie 1997](#), [Calcutta](#), [India](#)), călugăriță catolică de origine [albaneză](#) (mama sa) ^[1] care a fondat ordinul [Misionarii carității](#) în [Kolkata](#) (Calcutta), [India](#) în 1950. Timp de peste 45 de ani, ea a îngrijit săracii, bolnavii, orfanii și muribunzii, conducând și extinderea Misionarilor carității, mai întâi în toată India, apoi și în alte țări. Tatăl său, de origine [aromână](#) ^[2], a murit când fiica avea zece ani. Din acel moment, Agneza Gongea Boiagiu nu a mai avut contact cu ramura aromână a familiei sale. ^[3] A întemeiat ordinul "Misionarele Carității". A primit [Premiul Nobel pentru Pace](#) în anul [1979](#).²⁹

---

²⁴ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 56

²⁵ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 65

²⁶ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 169

²⁷ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 172

²⁸ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 172

²⁹ http://images.google.ro/imgres?imgurl=http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f8/President_Reagan_presents_Mother_Teresa_with_the_Medal_of_Freedom_1985.jpg/200px-President_Reagan_presents_Mother_Teresa_with_the_Medal_of_Freedom_1985.jpg&imgrefurl=http://ro.wikipedia.org/wiki/Maica_Tereza&usq=__4mqJbFIRsvss0Ex3rVSrEM-hIRA=&h=135&w=200&sz=8&hl=ro&start=94&sig2=-YUIRJJZ98VRQuVQypisUtA&tbnid=wBq3CRPEcykW_M:&tbnh=70&tbnw=104&prev=/images%3Fq%3Dmaica%2BTereza%26gbv%3D2%26ndsp%3D20%26hl%3Dro%26sa%3DN%26start%3D80&ei=vIf1SvlyFZC4sgb2s9SCAw

Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra?

„**Strict vorbind sarea nu isi poate pierde gustul.** Din cate se spune, clorura de sodiu este un compus chimic deosebit de stabil, rezistent aproape la orice atac. Totusi poate fi contaminata prin amestecul cu impuritati, devenind inutila, ba chiar periculoasa. Sarea desalinata nu este buna nici pentru gunoi, adica ingrasamant natura. Dr. David Turk mi-a sugerat ipoteza ca ceea ce in vremea respectiva era numit in mod popular „sare” era de fapt probabil un praf alb (probabil din zona Marii Moarte) care, desi continea clorura de sodiu, continea totodata multe alte substante intrucat in acea vreme nu existau instalatii de purificare. Din acest praf, clorura de sodiu era probabil componenta cea mai solubila si deci componenta dusa cel mai usor de apa. **Reziduurile de pudra alba** ramase pareau in continuare a fi sare si, fara indoiala, erau numite mai departe sare, dar nici nu aveau gustul sarii, nici nu actionau asemenea sarii. **Era doar praful de pe drum.**”³⁰

„**Faptul ca suntem cu Scriptura in maini, faptul ca suntem religiosi, inca nu inseamna ca suntem pe placul lui Dumnezeu... (2 Cor 13, 5)...** Pe de o parte, o religie care se limiteaza la conformare si care nu porneste de la o transformare launtrica radicala, o religie care atinge doar nivelul faptelor si al vorbelor, care nu patrunde pana la nivelul gandirii, al atitudinilor si al motivatiilor, este o religie fariseica si nu slujeste la intrarea in Imparatia Cerurilor. Dar pe de alta parte, un crestinism care nu se vede, care nu se intrupeaza in viata de zi cu zi, ofera si el o nadejde inselatoare, deoarece in ochii lui Dumnezeu, un asemenea crestinism, pur si simplu, nu exista! A fi crestin inseamna a experimenta, in primul rand, o transformare profunda, pe care Scriptura o numeste „nastere din nou”, dar a nu te opri la atat, pentru ca „orice pom care nu face roade bune este taiat si aruncat in foc” (7, 19).”³¹

„**Sarea crestina nu are ce cauta in solnite ecleziastice elegante,** bucurandu-se de o tihna confortabila; locul nostru este sa fim frecati de comunitatea seculara penetrand-o, asa cum sarea este frecata pe carne pentru a opri alterarea... Iisus ii invata pe oameni undeva in apropierea Marii Galileii. La mai putin de 150 km, inspre Sud, raul Iordan se varsa intr-o alta mare, Marea Moarta, atat de sarata incat este moarta. Si pe malul vestic al acesteia traia in acea vreme o comunitate a carei biblioteca de suluri a provocat senzatie cand a fost descoperita accidental, cu cateva decade in urma. Era o comunitate monastica de esenieni care se retrasese din lumea stricata. Se numeau pe ei insisi „fii luminii”, dar n-au facut nimic pentru a lasa lumina lor sa lumineze, iar in ghetoul lor sarea lor era l fel de nefolositoare ca sedimentele de pe malul marii invecinate. Oare la ei sa se fi gandit Iisus in timp ce vorbea? W.D. Davies crede ca El „Si-a aruncat privirea” in directia lor. Este o ipoteza plauzibila”³²

„**Crestinul nu traieste in izolare.** El este in lume, desi nu este din ea; el are o relatie cu lumea aceasta. In Scriptura veti gasi intotdeauna aceste doua dimensiuni prezentate impreuna. Crestinului i se spune ca trebuie sa fie dintr-o alta lume in ceea ce priveste mentalitatea si perspectiva asupra vietii, dar acest fapt nu inseamna niciodata ca el se retrage din lume.”³³

---

³⁰ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 58

³¹ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Bindecuvararii, Cluj-Napoca, 2001, p. 12

³² **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 64

³³ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 163

“...dizolvarea Bisericii in lume ar corespunde tocmai situatiei in care *sarea isi pierde puterea de a sara*, pe care Iisus vrea sa o impiedice.”³⁴

„...**Lucrul acesta se intampla atunci cand** ne pierdem saracia in duh si incepem sa construim si sa mizam pe meritele noastre. Atunci ne seaca lacrimile si reintram in arena competitiei afirmarii de sine Foamea si setea dupa neprihanire le inlocuim cu o foame si sete dupa afirmare. Milostenia se transforma in mijloace de afisare si de castigare a admiratiei semenilor. Nu numai ca mana stanga incepe sa stie ce face mana dreapta, dar incep sa vorbeasca ziarele si televiziunea de sponsorizarile noastre. Lucrarea de impacuire lasa incet loc celei de dezbinare si prigonitul se transforma in prigonitor.”³⁵

Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

„**Gustul sarat** reprezinta caracterul sarat de crestin asa cum este el descris in Fericiri, ucenicia crestina devotata exemplificata atat prin fapte, cat si prin vorbe... Daca un crestin este asimilat de necrestini si contaminat de impuritatile lumii, isi pierde influenta.”³⁶

„**Au existat biserici care**, dupa ce si-au pierdut gustul sau dupa ce au incetat sa mai ofere lumina adevarata, **au fost pur si simplu calcate in picioare**. In Africa de Nord a existat la un moment dat o biserica crestina puternica, o biserica infloritoare in care s-au format multi dintre gigantii crestinismului din primele veacuri – ne limitam sa-l mentionam aici doar pe Sfantul³⁷ Augustin. Dar ea si-a pierdut gustul si adevarata lumina, motiv pentru care a fost literalmente calcata in picioare si a incetat sa mai existe. Aceiasi istorie s-a repetat si in alte tari.”³⁸

Aruncat afara se refera la judecata finala a lui Dumnezeu si nu este o pedeapsa penru pacate pe care le putem aduce sub sangele lui Iisus, ci de „neascultarea fundamentala, de razvratirea premeditata si permanenta, care pune - ce-i drept - mana pe darurile divine, dar nu vrea sa se puna pe sine la dispozitia lui Dumnezeu.”³⁹

„Tragedia este ca, o data ce ne-am pierdut gustul si puterea de a sara, nu ne mai putem nici macar intoarce inapoi de unde am iesit, ci vom ajunge calcati in picioare chiar si de catre aceia dintre care am iesit. **Intr-un fel, pentru crestin, pentru ucenicul lui Hristos, pare sa nu mai fie drum inapoi.**”⁴⁰

---

³⁴ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 131

³⁵ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 216

³⁶ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 59

³⁷ Din respect fata de autor lasam apelativul asa, cu mentiunea ca din perspectiva ortodoxa il numim doar Fericitul Augustin, n.n.

³⁸ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 190

³⁹ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 131

⁴⁰ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 217

„Pentru ca nu cumva ucenicii, din pricina cuvintelor: „Cand va vor ocară și va vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră” să se teamă a porni la propovăduire, Hristos le spune: „Dacă nu sunteți destul de tari ca să înfrunțați ocarile, prigonirile și cuvintele rele, în zadar ați fost aleși! **Nu trebuie să vă temeți când sunteți vorbiți de rău, ci când sunteți fatarnici.** Atunci va veți strica și veți fi calcați în picioare! Dar dacă rămași la gust cum e sarea, și sunteți vorbiți de rău, bucurați-vă! Așa e lucrarea sării: să muste și să pricinuiască dureri celor răi”.”⁴¹

„...nu suntem neajutorati și neputinciosi, la urma urmelor! Căci îl avem pe Iisus Hristos, Evanghelia, idealurile și puterea Lui, iar Iisus Hristos este tocmai sarea și lumina de care această lume întunecată și stricată are nevoie. Dar **trebuie să avem sare în noi înșine și trebuie să lasăm ca lumina noastră să lumineze.**”⁴²

Versetul 14: Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămîină ascunsă.

Voi sînteți lumina lumii.

„Acest „**voi**” din afirmatia Domnului nostru se referă pur și simplu la noi înșine. Pericolul la care suntem mereu expusi este să citim o astfel de afirmatie și să ne gândim la alții, la primii creștini sau la creștini în general. Dacă pretindem cu adevărat că suntem creștini, atunci ea se referă la fiecare dintre noi.”⁴³

„Lumea vorbește mereu despre iluminarea ei. Discursul asupra iluminării este una din preocupările ei favorite, mai ales de la Renastere încolo, odată cu secolul al XV-lea și al XVI-lea, perioada în care oamenii au început să manifeste un nou interes față de cunoaștere. Acest moment este privit de toți gânditorii ca un punct de cotitură în istorie, ca un moment hotărâtor care desparte istoria civilizațiilor și toți împărtășesc convingerea că civilizația modernă, așa cum o cunoaștem noi, a început de fapt atunci... Așa cum știți, a existat apoi o iluminare asemănătoare în secolul al XVIII-lea, care și-a luat de fapt chiar acest nume: de „iluminism”. Oricine este interesat de istoria Bisericii și a credinței creștine trebuie să țină seama de mișcarea iluministă. Într-un anumit sens, ea a reprezentat începutul atacului asupra autorității Bibliei, deoarece a așezat filosofia și rațiunea umană în locul revelației divine autoritare și a proclamării adevărului lui Dumnezeu de către om... Contrar tuturor acestor lucruri, iată care este afirmatia biblică: „**Voi, și numai voi, sunteți lumina lumii**”... Chiar în momentul în care ne laudăm cu iluminarea noastră, cu ceea ce cunoaștem și înțelegem are loc și această tragică rupere a relațiilor personale. Iată una din problemele majore în plan social și moral ale societății.”⁴⁴

„Uitați-vă la marii filosofi și gânditori de astăzi și veți descoperi invariabil că ei nu vă conduc niciodată dincolo de analiză. Se pricep foarte bine să descrie o problemă și să arate diferiți factori implicați în ea. Dar atunci când întrebați care este cauza ultima responsabilă pentru apariția ei și

---

⁴¹ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omiliile la Matei*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994, p. 185

⁴² **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 63

⁴³ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 174

⁴⁴ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 175

ce ne propun ei, va lasa pur si simplu fara raspuns. Este clar ca nu au nimic de spus in aceasta privinta. **Devine evident ca nu exista deloc lumina in aceasta lume in afara luminii pe care o raspandesc crestinii si credinta crestina.** Aceasta nu este o exagerare.”⁴⁵

„Sa nu uitam niciodata ca Platon, Socrate, Aristotel si ceilalti ganditori antici isi expusesera invatatura cu cateva secole inainte ca Predica de pe Munte sa fie rostita. Domnul nostru a facut aceasta afirmatie dupa uimitoarea inflorire a gandirii si a intelectului in Antichitate. El a privit la grupul de oameni obisnuiti, nesemnificativi, carora li se adresa si a spus: „Voi si numai voi sunteti lumina lumii”. Iata o afirmatie uimitoare si emotionanta; spun din nou ca exista multe lucruri pentru care ii multumesc lui Dumnezeu ca predic Evanghelia astazi si nu acum o suta de ani. Daca asi fi facut o astfel de afirmatie cu o suta de ani in urma, oamenii ar fi zambit, inasa astazi nu zambesc. Istoria insasi dovedeste din ce in ce mai mult adevarul Evangheliei. **Intunericul lumii nu a fost niciodata mai evident ca acum** si de aceea este cu atat mai importanta uimitoarea afirmatie rostita de Domnul.”⁴⁶

„Omul a fost creat pentru Dumnezeu asa incat sa nu poata trai cu adevarat daca nu este intr-o relatie corecta cu El. Asa a fost facut el de Dumnezeu: a fost creat pentru Dumnezeu. Dumnezeu a pus anumite reguli in natura lui, in fiinta si in existenta lui, iar daca omul nu se conformeaza acestora este sortit greselii. Aceasta este cauza tuturor problemelor...**Deci in momentul de fata noi suntem „lumina lumii” intr-un sens foarte real; doar noi avem o explicatie adecvata pentru starea lumii.**”⁴⁷

Nu prin noi insine suntem lumina, ci prin prezenta Domnului Iisus in noi – Lumina lumii. Cand Dumnezeu ne da aceasta misiune, El creaza si conditiile ca sa o putem indeplini.”⁴⁸

„Cu alte cuvinte, textul ne transmite aici **invatatura extraordinara a unirii mistice dintre credincios si Domnul sau.** Natura Lui intra in fiinta noastra, astfel ca noi devenim, intr-un anume sens, ceea ce este El insusi. Este esential sa pastram in minte ambele aspecte ale chestiunii. Prin credinta in Evanghelie am primit lumina, cunoasterea si instruirea. *Dar*, mai mult, aceasta a devenit parte din noi. A devenit viata noastra; ca urmare, suntem acum niste persoane care reflecta Evanghelia. Astfel ca acest text ne aminteste relatia noastra intima cu El. Crestinul este un om care a primit natura divina si a devenit partas al ei. Lumina prezenta in crestin e de fapt lumina care e Hristos Insusi, lumina care este in ultima instanta Dumnezeu... Dumnezeu, care este „Tatal luminilor”, este lumina care ne locuieste; El este in noi, iar noi suntem in El, si astfel se poate spune despre crestini: „Voi sunteti lumina lumii.”⁴⁹

„...**adevarul Evangheliei este lumina,** care intr-adevar se afla in vase fragile de lut, dar totusi stralucește prin insasi slabiciunea noastra cu o stralucire cu atat mai remarcabila. Suntem chemati atat sa raspandim Evanghelia, cat si sa ne traim viata intr-un mod vrednic de Evanghelie.”⁵⁰

---

⁴⁵ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 177

⁴⁶ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 178

⁴⁷ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 183

⁴⁸ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 132

⁴⁹ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra predicii de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 179

⁵⁰ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 66

Ilustratie: Intr-un oras din Elvetia cineva a avut dorinta de a construi o biserica. Aceiasi persoana a dorit ca slujba de sfintire a ei sa se faca seara. Cand toti enoriasii au venit ca sa o celebreze impreuna cu preotul au constatat ca biserica nu are sistem de iluminare. Atunci cel care a sponsorizat ridicarea ei le-a dat fiecaruia cate o lumanare aprinsa si le-a zis: Am vrut sa invatam cu totii, inaugurand aceasta biserica noua, ca noi suntem cei care trebuie sa lumineze in ea si din ea spre altii!

„Omul nu are nevoie de mai multa lumina; el are nevoie de o fire care sa iubeasca lumina si sa urasca intunericul – exact opusul firii care iubeste intunericul si uraste lumina. Omul are nevoie sa fie stapanit de cineva si are nevoie sa se intoarca la Dumnezeu. Dar nu este suficient sa-i spunem acest lucru, deoarece, daca ne limitam la atat, il lasam prada unei disperari si mai mari. Oricat ar incerca, omul nu este in stare sa gaseasca singur drumul spre Dumnezeu. Doar crestinul ii poate spune ca exista o cale catre Dumnezeu si inca una foarte simpla. Aceasta cale este sa cunosti o persoana numita Iisus Hristos din Nazaret.”⁵¹

„Voi sunteti lumina lumii! Iarasi, a lumii, nu a unui neam, nici a douazeci de orase, ci a intregii lumi; sunt lumina spirituala cu mult mai buna decat lumina razei soarelui, precum sunt si sare duhovniceasca... „Nu va uitati – le spune Hristos – ca acum ne aflam aici si stam in acest mic colt de lume! Vetii ajunge cunoscuti tuturor, ca o cetate asezata pe varful unui munte, ca o faclie asezata in sfesnic, care lumineaza intreaga casa!”... Gandeste-te ce mari fagaduinte facuse Hristos ucenicilor Sai pe cand nu erau cunoscuti nici in tara lor!... Ca si cum ar fi fost inaripati, au strabatut tot pamantul, mai repede ca raza, raspandind lumina credintei.”⁵²

„Cuvantul grecesc pentru **„lume”** este „cosmos”. In NT, cosmosul este lumea creata de Dumnezeu, dar dusmana Lui.”⁵³

„Viata de crestin nu depinde de locul in care traim, ci de principiul care ne guverneaza viata. Metropola sau manastirea sunt unul si acelasi lucru pentru diavolul, deoarece lumea nu este acolo, afara, ci aici, inuntrul nostru. **A nu iubi lumea nu inseamna a iesi din lume, ci a scoate lumea din noi.** Deoarece lumea consta in pofta firii pamantesti, in pofta ochilor si in laudariosia vietii, nu lucrurile din sfera existentei mele sunt rele, ci felul in care ma raportez la ele.”⁵⁴

„Hristos le spune ucenicilor Sai: **Eu am aprins lumina; grija voastra este ca lumina sa ramana aprinsa nu numai pentru voi, ci si pentru cei ce se vor bucura de stralucirea ei si vor fi condusi la adevar.** Barfelile si defaimarile nu vor putea umbri stralucirea voastra, daca veti duce o viata desavarsita, ca unii ce veti aduce la invatatura Mea intreaga lume. Aratati, deci, o viata vrednica de harul ce ati primit; dupa cum harul se propovaduieste pretutindeni, tot astfel si vestea faptelor voastre bune merge impreuna cu el.”⁵⁵

---

⁵¹ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 184

⁵² **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 186

⁵³ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 132; cf si **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 164

⁵⁴ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Bindecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 217

⁵⁵ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 187

Domnul vorbește despre misiunea de a fi **lumina**, abia după ce suntem **sare** dintr-un motiv foarte important: mai întâi trebuie să fim ceva, și apoi să și facem ceva. Altfel spus, oamenii trebuie să vadă sfințenie în viața noastră, și abia apoi putem să-i și îndrumăm către Domnul. „Prea adesea noi creștinii tindem să inversăm ordinea. Vorbim într-o manieră foarte luminată, dar nu trăim întotdeauna ca „sare a pământului”. Fie că ne place sau nu, viciile noastre ar trebui să fie întotdeauna primele care vorbesc; și nu este deloc laudabil dacă buzele noastre vorbesc mai mult decât viciile noastre. Tragedia este că, de multe ori, oamenii proclamă Evanghelia în cuvinte, dar viața și comportamentul lor sunt o negare totală a Evangheliei. **Astfel de oameni nu se bucură de prea multă atenție din partea altora.**”⁵⁶

O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.

Probabil Iisus se referea la Ierusalim – o cetate vizibilă și azi din departare și spre care încă se urma. La acea vreme, templul auriu probabil o făcea și mai vizibilă decât acum.⁵⁷

„**Creștinismul adevărat nu poate sta ascuns**, el nu poate rămâne neobservat. Cine trăiește o adevărată viață creștină și care își îndeplinește funcția de creștin va ieși în evidență.”⁵⁸

„...noua **ni se cere să lasăm Lumina lui Hristos din noi să strălucească spre exterior**, astfel încât oamenii să o poată vedea. Nu trebuie să fim asemenea unui oras sau sat cuibarit într-o vale, ale cărei lumini sunt ascunse vederii, ci asemenea unei cetăți.. ale cărei lumini pot fi clar văzute de la mare departare... Adică, în calitate de ucenici ai lui Iisus, nu trebuie să ascundem adevărul pe care îl cunoaștem sau adevărul despre ceea ce suntem... O comunitate a lui Iisus care încerca să se ascundă a încetat să-L mai urmeze.”⁵⁹

„**Creștinul formal** este un om care are suficiente cunoștințe despre creștinism pentru a vedea că lumea este stricată; dar nu știe îndeajuns despre credința creștină pentru ca aceasta să reprezinte o valoare pentru el. El nu merge împreună cu lumea, deoarece cunoștințele sale îl fac să se teamă de anumite lucruri; iar oamenii din jurul lui, care trăiesc în lume, vad că el încearcă să fie diferit și că nu poate să fie cu toată inima alături de ei. Pe de altă parte, el nu are o partasie adevărată cu creștinii. „Creștinismul” sau îi este suficient pentru a condamna valorile seculare, dar nu îi este îndeajuns pentru a-i oferi fericire adevărată, pace, bucurie și viață din belșug. **Cred că astfel de oameni sunt, de fapt, cei mai nefericiți din lume.**”⁶⁰

Versetul 15: Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

Obrocul era o unitate de măsură pentru diverse produse agricole solide, care avea o capacitate de 12 litri.⁶¹

---

⁵⁶ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștina, Oradea, 2003, p. 180

⁵⁷ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 132

⁵⁸ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștina, Oradea, 2003, p. 190

⁵⁹ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 61

⁶⁰ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștina, Oradea, 2003, p. 189

⁶¹ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 133

Sub obroc, nu numai ca lumina nu servește la nimic, dar se poate și stinge datorită lipsei aerului.
62

„**Domnul Iisus n-a coborât din cer ca să stea dosit undeva și să moară neștiut de nimeni.** El a venit în lume și a trăit și a lucrat între oameni, indiferent de pretul pe care l-a reclamat lucrul acesta.”⁶³

„Data viitoare când voi descoperi în mine tendința de a ascunde că sunt creștin, poate cu scopul de a intra în grațiile cuiva sau pentru a evita persecuția, nu trebuie decât să mă gândesc decât la **omul care aprinde o lumina și o acoperă apoi cu un obroc.**”⁶⁴

„Prin Iisus, lumina inițială a lumii, **Dumnezeu îi aprinde pe ucenici în Duhul Sfânt și îi pune la locul potrivit** – lucru pentru care ei nu trebuie să se îngrijoreze. Dumnezeu este Cel care alege locul pentru viața noastră. De regulă, ucenicul trebuie să pornească de la premisa că, în locul în care se află în acest moment, este în slujba Domnului și că, tocmai în acest loc, poate unul mai puțin plăcut, trebuie să lumineze.”⁶⁵

Versetul 16: Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

„Se pare că „**faptele bune**” este o expresie cu caracter general, care acoperă tot ceea ce un creștin spune și face datorită faptului că este creștin, orice manifestare exterioară și vizibilă a credinței sale creștine... lumina strălucitoare a creștinului trebuie, fără îndoială, să includă și marturia sa orală.” Totuși, Luther n-are dreptate când spune că *faptele bune* se referă numai la marturie, ci ele includ și facerea de bine semenilor.⁶⁶

„Asadar, **a fi lumina lumii înseamnă în primul rând a face fapte bune.** Ca și creștinii evanghelici, suntem receptivi și sensibili. Dacă deschidem Concordanța Biblică, ne va surprinde următoarea stare de fapt: toate cartile Bibliei cer fapte bune și foarte multe texte, chiar și la Pavel, sunt de părere că la judecata finală vom fi judecați după faptele noastre (cf. de ex. Matei 16, 27; 1 Cor. 3, 13; 2 Cor 5, 10; 9, 8; Col 1, 10; 2 Tim 3, 17; Tit 2, 7; 1 Petr. 1, 17; Evrei 13, 21; Iacov 2, 17; Apoc 2, 5; 14, 13; 20, 21; 22, 12).”⁶⁷

„Când virtutea voastră va fi atât de mare, e cu neputință să rămână tainuită, chiar dacă voi, care o savăsiți, ați căutat să o ascundeți. **Puneți înaintea oamenilor o viață nepată!** Nu dați

---

⁶² **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 133

⁶³ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia după Matei*, Ed. Fundația Istoria Binecuvântării, Cluj-Napoca, 2001, p. 216

⁶⁴ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștină, Oradea, 2003, p. 191

⁶⁵ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 133

⁶⁶ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 60

⁶⁷ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 134

oamenilor nici un prilej ca sa va huleasca pe buna dreptate! Si chiar de ar fi cu zecile de mii hulitorii vostrii, nimeni nu va putea umbri virtutea voastra!”⁶⁸

„Daca esenta pacatului consta, conform Rom 1, 21, in refuzul de a-L slavi pe Dumnezeu, pacatul este vindecat in esenta lui, daca se intampla din nou ceea ce nu s-a mai intamplat de la caderea in pacat: omul sa-L slaveasca pe Dumnezeu si sa-I multumesca. Asadar, **slavirea lui Dumnezeu** este scopul final pentru care traiesc si lucreaza ucenicii.”⁶⁹

„A fi sare inseamna a lupta impotriva decaderii si putreziciunii, iar a fi lumina inseamna a lupta impotriva intunericului, a arata calea spre viata, spre Dumnezeu. **Ne-am facut datoria abia atunci cand oamenii incep sa slaveasca pe Tatal nostru care este in ceruri.**”⁷⁰

„Dar ca **sa nu cautam cu orice pret sa fim vorbiti de rau**, stiind ca defaimarea aduce rasplata, Domnul ne spune ca nu rasplateste orice defaimare, ci numai aceea care indeplineste doua conditii: prima sa fii hulit pe nedrept, a doua sa fii hulit pentru Dumnezeu. Hristos arata mai departe ca nu numai vorbitul de rau are castig, ci si vorbitul de bine, cand slava de pe urma vorbitului de bine este indreptata spre Dumnezeu.”⁷¹

„Este foarte important ca aceasta slavire este asociata cu **Numele de Tata**. Acest nume apare aici pentru prima oara in Evanghelia dupa Matei. In felul acesta este exclusa orice intelegere gresita, ca Dumnezeu ar fi interesat de o slava egoista, ca ar fi samavolnic sau tiran. In Numele *Tata* se contopesc biblic toata dragostea si toata indurarea (cf. Ps. 103, 13)...”⁷²

IV. APLICAREA:

Întreabă-te: Ce ar trebui sa fac in viata mea odata ce am inteles aceste adevaruri? Această ultimă etapă a studiului biblic ne ajută să transformăm ceea ce am înțeles în principii simple, aplicabile în viața de zi cu zi. Fa notite pe paginile de la final!

Versetul 13: Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

---

⁶⁸ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 187-188

⁶⁹ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 135

⁷⁰ **Faragau Benjamin**, *Evanghelia dupa Matei*, Ed. Fundatia Istoria Binecuvantarii, Cluj-Napoca, 2001, p. 217

⁷¹ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 188

⁷² **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 136

Crestinul este diferit de lume si lumea este diferita de crestin.

Intreaga omenire se afla intr-un proces de dezintegrare spirituala care poate fi contracarat numai de prezenta crestinilor in mijlocul ei.

Crestinul imiedica stricaciunea pacatului care este in lume si da gust vietii pe masura ce adopta caracterul din Fericiri si pe masura ce condamna pacatul din jur prin proclamarea Evangheliei.

Pe masura ce se inmultesc crestinii autentici ziua judecatii lui Dumnezeu pentru pacatosi se amana.

Misiunea crestinilor este pentru pamantul acesta nu pentru cel viitor in care vom imparati cu Hristos.

Daca noi crestinii nu ne asumam rolul incredintat de Dumnezeu, nimeni nu o poate face.

Nu trebuie sa facem nimic special pentru a ne asuma rolul acesta – doar sa fim in mijlocul oamenilor la inaltimea standardelor divine si ei ne vor remarca si vor beneficia de pe urma traiirii noastre.

Marea speranta a societatii actuale nu este atitudinea Bisericii ca institutie, ci un numar tot mai mare de crestini individuali autentici.

N-am devenit crestini ca sa traim in izolare fata de lume, nici macar in formele religioase moderne.

Nu vom putea imiedica stricaciunea pacatului in viata altora atunci cand ea se manifesta in insasi viata noastra.

Atunci cand ne amestecam cu lumea si trairea noastra incepe sa semene cu a celor necredinciosi ne-am pierdut calitatea de crestini.

Oricat de binecunoscuti teologi am fi, amestecandu-ne cu lumea ne vom pierde misiunea incredintata de Domnul.

La judecata divina Dumnezeu va exclude de la fericire pe toti cei care au avut oportunitatea de a trai caracterul din fericiri si n-au facut-o.

Oamenii insasi te vor respinge cand vor contata ca esti un crestin ipocrit.

Versetul 14: Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

Niciodata intunericul lumii n-a fost mai evident decat in societatea pretinsa „iluminata” a zilelor noastre, in care toti inteleptii ne ajuta sa facem analize dar nu stiu sa ne dea solutii.

Nimeni în afara de creștini nu poate da sens existenței lumii căzute în păcat, pentru că numai noi am înțeles prin revelație divină adevărata cauză a stării acesteia.

Înainte ca să pretinzi capacitatea de a da sens lumii, trebuie să fii cel ce împiedică stricaciunea din ea prin trăirea vieții.

Nu prin noi înșine, ci numai prin prezența Domnului Iisus în noi, dovedită în trăirea noastră, putem indica lumii calea spre Dumnezeu.

Lumina a aprins-o El, iar misiunea noastră este doar să o întretinem.

Evangelia Domnului Iisus este lumina pe care trebuie să o prezentăm oamenilor.

Atât este de importantă lumina pe care creștinii o oferă încât Iisus a spus că ea este pentru întreaga lume – nu doar pentru un oraș sau o țară.

De lumina Evangheliei are nevoie orice om care nu-l cinstește pe Dumnezeu cu viața lui.

Dacă suntem creștini autentici nu putem rămâne ascunși de ochii celorlalți din jur.

Dacă ne ascundem identitatea creștină de ceilalți suntem doar niște creștini formali care nu ne bucurăm deplin nici de păcat și nici de partasiă cu Dumnezeu.

Versetul 15: Și oamenii n'aprim lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

Când vrei să trăiești doar pentru tine creștinismul duci o existență inutilă și care, până la urmă, se va „stinge” de la sine.

Dumnezeu ne impulsionează să trăim creștinismul pentru alții prin faptul că mereu ne găsește locul potrivit pentru a da sens celor din jur.

Versetul 16: Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Fundamentele în trăirea creștină sunt faptele bune care dovedesc valoarea credinței noastre.

Nu trebuie să vizăm prin fapte bune un scop în sine sau lauda de la oameni, ci ele trebuie să fie un mijloc spre cel mai mare deziderat: slavirea lui Dumnezeu de către cei care ne văd.

Când poți determina pe cineva să îl slavească pe Dumnezeu l-ai adus în partasiă cu El.

Anexă: Studiul de caz #2 pentru seminarii:

Matei 7, 13-14

Temă: Pericolul de a nu ne schimba radical viața

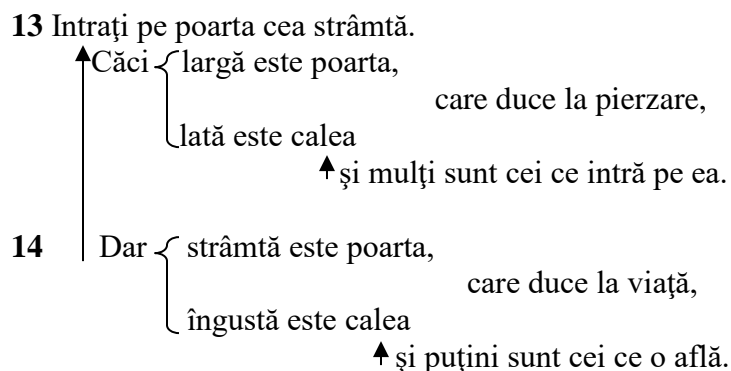
I. CITIREA:

Citește cu atenție fiecare verset, și compară diferențele dintre traducerile textului biblic. Notează apoi mai jos aceste diferențe în cuvinte proprii și subliniază-le în tabel.

Traducerea Vers.	Biblia Ortodoxă din 1914	Biblia Ortodoxă din 2001 (trad. Î.P.S. Bartolomeu Anania)	Noul Testament 1992 (Pr. Dr. Emil Pascal)	Traducerea Dumitru Cornilescu – 1923
v. 13	13. Intrați prin usa cea strâmtă, că largă este usa și lată calea, ceea ce duce în pierzare, și mulți sunt cei ce intră printr-însa;	13. Intrați pe poarta cea stramta; ca larga este poarta - și lat este drumul ce duce la pieire și mulți sunt cei ce intra prin el;	13. Intrați pe poarta cea stramta, caci larga este poarta și lata este calea ce duce la pieire, și mulți la numar sunt cei ce o apuca.	13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.
v. 14	14. Că strâmtă este usa și îngustă calea, care duce în viață, și puțini sunt cei ce o află pe ea.	14. și stramta este poarta - și îngust este drumul ce duce la viata și puțini sunt cei ce il afla.	14. Dar cat de stramta este poarta și îngusta calea ce duce spre viata, și puțini cei ce-o afla.	14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Notite:

Schita textului: Transcrierea structurală a textului te ajută să înțelegi care sunt ideile principale și secundare. Analizează cu atenție schema de mai jos.

II. OBSERVAREA:

Imaginează-ți că în locul textului biblic ai în față o scenă de teatru. Trebuie să observi foarte clar: cine sunt personajele, ce fac ele, când și unde se petrece acțiunea, de ce fac ele ceea ce fac și cum evoluează totul. De obicei, aceasta aduce mai multa claritate textului biblic decât simpla lui citire. În acest scop, subliniază răspunsurile la întrebările de mai jos direct pe textul biblic.

Care sunt personajele cu care ne întâlnim în acest text biblic?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Despre ce vorbește textul și **ce se întâmplă** pe parcursul derulării lui?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Când se petrec lucrurile scrise aici?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Unde se petrec aceste lucruri?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Care sunt motivele pentru care se întâmplă cele relatate?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Cum evoluează totul?

13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

III. INTERPRETAREA:

Dacă până în acest moment ai ajuns să cunoști foarte bine textul prin citire și observare, acum fă un pas înainte și înțelege-l în profunzimea lui prin interpretare. Interpretarea îți permite să înțelegi sensul cuvintelor pe care le-ai citit și le cunoști, chiar pe dinafară, dar nu le înțelegi. A interpreta înseamnă să descoperi ce a vrut să spună autorul prin cuvinte și propoziții al căror înțeles nu este limpede oricât de atent le-ai citi. După ce încerci personal să înțelegi textul, compară interpretarea ta cu ceea ce au spus alți autori de comentariu biblic și în felul acesta vei construi o interpretare autentică. Fa notite pe paginile de la final!

a. Interpretarea noastră asupra semnificației textului pentru „atunci și acolo”

Ne aflăm în secțiunea concluzivă a textelor studiate până acum, în cadrul versiunii mateene a **Predicii de pe Munte**, care nu urmărește doar să fixeze în mintea ucenicilor învățăturile predate – desi o face și pe aceasta –, ci mai ales să le focalizeze atenția înspre pericolele care i-ar putea

indeparta de calea mantuirii. In ordinea stabilita de Mantuitorul, paragraful Matei 7, 13-14 vorbeste despre un al doilea pericol si anume acela al *neschimbarii radicale a vietii*.

In logica subiectului acestui paragraf, tot ceea ce le-a spus Mantuitorul ucenicilor in capitolele precedente devine inutil daca ei vor cobora „muntele fericirilor” fara decizia de a-si schimba *radical* viata. Acest principiu este revelat atat de metafora *portilor* cat si de cea a *drumurilor* pe care aceste *porti* le deschid, ambele – atat *caile* cat si *portile* – fiind complet distinctie intrucat conduc la destinatii diferite: *poarta lata* si *calea larga* duce la *piezare*, in timp ce *poarta stramta* si *calea ingusta* duc la *viata* (Matei 7, 13-14). Prin aceasta, Mantuitorul afirma *caracterul radical* al noii Imparatii, ucenicii trebuind sa imbratiseze nu doar partial, ci in totalitate, conduita determinata de Evanghelie – altfel nefiind in masura sa se bucure de noua identitate duhovniceasca.

Desi metafora *portilor* si a *cailor* poate parea ambigua, pentru ucenici semnificatia ei era limpede. Orice cetate, cum ar fi Ierusalimul, avea doua porti: una larga, pe care se circula in timpul zilei, si una ingusta, folosita in timpul noptii, probabil mai ales din ratiuni de securitate. Prima deschidea o cale larga, pe care era usor sa mergi cu orice fel de bagaje sau marfuri. A doua, deschidea o *cararuie* ingusta, nepermitand traficul intens si manipularea aceleiasi cantitati de bagaje sau marfuri. Extrapoland, Mantuitorul afirma aceiasi realitate *in plan spiritual*: asa cum in Ierusalim se intra *cu orice* pe o poarta larga, tot astfel in realitatea spirituala, lipsita de comuniuniunea cu Dumnezeu, se intra printr-o *viata* traita in amalgamul propriile placeri, in timp ce, asa cum in aceiasi cetate se intra, fara nici un bagaj, si pe o poarta ingusta, tot astfel pasirea in noua vietuire crestina reclama renuntarea la *pacat*. Practic, acesta este sensul in care Iisus foloseste termenii „*lat*” si „*ingust*”, pentru a caracteriza succint fiecare dintre cele doua *cai*.

In fata acestei provocari, evident ca ucenicii se vor fi intrebat: „cum pot sti pe ce *cale* m-am incadrat sau care este *stilul de viata* pe care il traiesc?” Mantuitorul anticipeaza aceasta framantare oferind un criteriu extrem de simplu de distingere intre cele doua stiluri de viata si anume *numarul de camarazi*. Daca *viata* lor morala si religioasa este asemenea *multimii* celor din jur, cu siguranta ca nu sunt crestini, insa daca se aseamana cu *cei putini*, din noua *fratietate* intemeiata de Iisus, *filiatia lor divina* este probata. Cu aceasta, Mantuitorul a afirmat pentru totdeauna ca Biserica avea sa fie o *minoritate* si ca ea se va defini prin contrast fata de moralitatea *depravata* si religiozitatea formala ori idolatra a celor care nu il cunosc pe Dumnezeu.

Niciodata Iisus nu a neglijat *motivatia* care fundamenteaza comportamentul ucenicilor. In ultima instanta, tot ceea ce s-a spus mai sus, deschide oarecum calea marginalizarii in societate a ucenicilor, pe care nimeni nu si-ar dori-o mai mult de cateva zile, chiar si dupa cea mai fascinanta predica rostita de Insusi Fiul lui Dumnezeu. Tocmai de aceea, El vorbeste nu doar despre *imperativul schimbarii radicale a vietii* si despre proba acesteia, ci si despre *finalitatea* si *rasplatirea* ei. Trairea lumeasca, a spus Iisus, va avea parte de mania lui Dumnezeu, iar trairea in sfintenie de binecuvantarea Lui. Astfel, constientizand ca adevarata existenta umana se consuma abia in vesnicie si ca *poarta* de intrare ori de *respingere* este Insusi Dumnezeu, ucenicii vor fi coborat muntele cu o deplina motivatie de a se schimba radical si de a trai crestinismul ca ceva complet distinct *viata* de dinainte.

b. Idei de comentariu biblic ale altor autori.

ATENȚIE! Nu tot ceea ce veți citi în continuare trebuie «luat de bun». Sunt opinii ale diversilor teologi și exegeți care trebuiesc, mai întâi, cercetate atent cu Scriptura în lumina învățaturii Bisericii noastre și apoi acceptate. Așa că «Cercetați toate lucrurile și păstrați ce-i bun» (1 Tesaloniceni 5, 21)

Preliminarii:

„Deoarece în lume există profeti falși, trebuie să fim atenți la înșelare. Dar **cel mai mare pericol este auto-înșelarea**. Carturarii și fariseii se amăgiseră crezând că ei erau dreți, iar ceilalți erau păcătoși. Este posibil ca oamenii să cunoască limbajul corect, să creadă la nivel intelectual doctrinele corecte, să se supună unor reguli corecte și totuși să nu fie mântuiți.”⁷³

„**Cele două versete** gravitează în jurul a două idei principale: ca ucenicii lui Iisus găsesc viața și ca drumul la viața necesită concentrare și luptă.”⁷⁴

„**Există numai două porți și două cai**. Majoritatea oamenilor vor o cale de mijloc, o zonă intermediară între credință și necredință. Conform spuselor lui Iisus, aceasta a treia cale nu există! Ori cred – ori un cred. Ori sunt mântuit – ori sunt pierdut. Ori m-am alăturat lui Iisus – ori mai sunt încă în împărăția întunericului (cf. Coloseni 1, 3). Pot să fiu foarte aproape de pragul intrării care duce la viața sau poate chiar în prag, dar încă nu dincolo de prag.”⁷⁵

„**El vine în mijlocul împărățiilor lumii cu scopul de a chema la sine un popor, cu care să formeze o Împărăție**. De aceea, este esențial să arate foarte clar că Împărăția pe care a venit să-o întemeieze este total diferită de tot ce a cunoscut vreodată lumea, că ea trebuie să fie Împărăția lui Dumnezeu, Împărăția luminii, Împărăția cerurilor.”⁷⁶

„**Vom alege împărăția Satanei sau Împărăția lui Dumnezeu, cultura dominantă sau contracultura creștină?** Iisus continuă prezentarea alternativei descriind cele două drumuri (cel larg și cel îngust), cei doi învățatori (mîncinos și veridic), cele două chemări (vorbe și fapte) și, în final, cele două temelii (nisip și stîncă).”⁷⁷

---

⁷³ Wiersbe W. Waren, *Fii loial – Matei*, Ed. Agape, Fagaras, 1997, p. 57

⁷⁴ Maier Dr. Gerhard, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234

⁷⁵ Maier Dr. Gerhard, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234-235

⁷⁶ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 577

⁷⁷ Stott John, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 211

Versetul 13:

Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

„In orasele antice (si ale Palestinei!), *poarta cea stramta* si *poarta cea larga* sunt elemente concrete: prin poarta cea larga se desfasoara circulatia la nivel mare, poarta cea stramta slujea pentru trecerea cate unui pieton sau eventual ca si loc de trecere pe timp de noapte.”⁷⁸

Poarta larga = “viata satisfacerii tuturor dorintelor si placerilor proprii.”⁷⁹

„**Termenul folosit inseamna „larg, spatios, incapator”** (A *Greek-English lexicon of the New Testament...*) si unele manuscrise combina aceste imagini numind-o „calea larga si usoara”. Pe ea exista loc din belsug pentru o mare diversitate de opinii si pentru standarde laxe de moralitate. Este calea tolerantei si permisivitatii. Nu are restrictii, nu are granite ale gandirii si comportamentului. Cei ce calatoresc pe acest drum isi urmeaza pornirile, adica dorintele inimii lor decazute. Superficialitatea, iubirea de sine, ipocrizia, religia mecanica, ambitia incorecta, spiritul critic necrutator – aceste lucruri nu trebuie deprinse, nici cultivate.”⁸⁰

„**Calea cea lata este cea usoara, este calea populara...** Faptul ca „toti fac asa” nu este o dovada ca ceea ce fac este corect.”⁸¹

„**Prin aceasta poarta larga trece totul si este loc pentru orice:** animale, negustori, carute, produse, grupuri de oameni, multimi... Nu este nevoie de atentie si nici de efort pentru folosirea acestei porti, caci pe aici se trece pur si simplu. Desigur, calea care trece pe la aceasta poarta este *lata* sau „bine amenajata”. Ea cuprinde multimea care umbla pe ea. Cei care folosesc aceasta cale se bucura aici de compania celor *multi*: oameni de vaza si oameni de rand, nobili si scapatati, bogati si cersetori in orice sens. Pe aceasta cale se afla intreaga omenire care vrea sa-si traiasca propria viata... Este pur si simplu calea omenirii care s-a despartit de Dumnezeu.”⁸²

„**In mod evident nu exista limita de bagaje.** Nu trebuie sa lasam in urma nimic, nici macar pacatele noastre, ori autoindreptatirea si mandria noastra.”⁸³

„**Daca vei alege calea usoara, vei avea o multime de camarazi pe drum, dar vei pierde lucrurile cele mai alese pe care ti le rezervase Dumnezeu!**”⁸⁴

„**In ultima instanta, problema tuturor celor care nu sunt crestini este ca nu au inteles niciodata gloria si grandoarea vietii crestine...** Este ca si cum cineva ar spune ca il gaseste

---

⁷⁸ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234

⁷⁹ **MacDonald William**, *Comentariu biblic al credinciosului*, Ed. Lampadarul de Aur, Oradea, 2004, p. 48

⁸⁰ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 212

⁸¹ **Wiersbe W. Waren**, *Fii loial – Matei*, Ed. Agape, Fagaras, 1997, p. 57

⁸² **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 235

⁸³ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 213

⁸⁴ **MacDonald William**, *Comentariu biblic al credinciosului*, Ed. Lampadarul de Aur, Oradea, 2004, p. 48

plictisitor pe Bethoven și prefera muzica de jazz, declarând prin aceasta că de fapt nici nu îl înțelege pe marele compozitor; nu îl aude, nu știe nimic despre el, este ignorant în domeniul muzicii. După cum s-a exprimat cineva, astfel de oameni nu spun nimic despre Bethoven, dar marturisesc foarte multe despre ei înșiși.”⁸⁵

„**Aceasta cale are un singur inconvenient: ea sfârșește în pierzare**, în osândă celor care trăiesc departe de Dumnezeu... Ce este *pierzarea*? Mania lui Dumnezeu la judecata (1 Tesaloniceni 1, 10), rămânerea într-o stare fără Dumnezeu.”⁸⁶

„...infricosătorul cuvânt „**pieire**” (infricosător pentru că Dumnezeu este Creatorul, nu Nimicitorul și pentru că omul a fost creat ca să trăiască, nu ca să moară) pare cel puțin să ne ofere libertatea de a afirma că tot ceea ce este bun va fi nimicit în iad – dragostea și dragălasenia, frumusețea și adevărul, bucuria, pacea și speranța – și asta pentru totdeauna... calea cea largă este o cale sinucigașă.”⁸⁷

„Dar nu te uita că e strâmă și anevoioasă calea, ne spune Hristos, ci uita-te unde sfârșește; nici **nu te uita că cealaltă este largă și lată, ci unde duce**.”⁸⁸

„...**dacă credeți că viața creștină este mai degrabă plictisitoare, amintiți-vă care este destinația ei**. Apoi uitați-vă la lume cu aparența ei bucurie și fericire; uitați-vă la oamenii care o iubesc și își găsesc plăcerea în ea, și încercați să vi-i imaginați bătrâni și ramoliți, când se va apropia de ei „vrășmasul cel din urmă”. Asupra lor se va abate pe neașteptate o boală, și nu mai pot să bea, să fumeze, să danseze, să participe la jocurile de noroc și să facă toate lucrurile pentru care trăiau înainte. Cu ce rămân când ajung pe patul de moarte? Cu nimic. Nu vad în fața lor nimic altceva decât teama, groaza, chin și distrugere. Iată sfârșitul lor. Stim asta foarte bine, așa a fost întotdeauna. Cititi biografiile marilor personalități ale lumii, oameni de stat și alții care nu au fost creștini, și vedeți eclipsa pe care au trăit-o. Și remarcăți că nu ni se dau niciodată detalii despre sfârșitul lor propriu-zis. Și cum ar putea ca o astfel de viață să ducă la altceva. Ea duce la „pieire”. Insa viața cealaltă duce la „viața din belșug”. Mai întâi, aduce viața nouă, o concepție nouă, dorințe noi, totul devine nou; și pe măsura ce avansezi în viața aceasta, ea devine tot mai mare, tot mai minunată. Oricât de mult ar trebui să suferi în lumea aceasta, ești destinat unei glorii indestructibile.”⁸⁹

„Conform Luca 13, 24, **pentru a intra pe poarta cea strâmă este nevoie de luptă** – cu alte glasuri, cu ispitele și cu împotrivirile puterilor dușmane lui Dumnezeu...”⁹⁰

„**Multimea**, ne spune Hristos, nu numai că nu merge pe calea aceasta, dar nici n-o alege; aceasta-i cea mai mare vinovăție. Noi, însă, nu trebuie să ne uităm la multime, nici să ne

---

⁸⁵ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștină, Oradea, 2003, p. 594

⁸⁶ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 235

⁸⁷ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 213

⁸⁸ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omiliile la Matei*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994, p. 302

⁸⁹ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Creștină, Oradea, 2003, p. 595

⁹⁰ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234

tulburam din pricina asta, ci sa imitam pe cei putini; si, fiind cu luare aminte asupra noastra, asa sa mergem pe aceasta cale.”⁹¹

Pornind de la contrastul, pe care il considera inexplicabil, dintre textul nostru si afirmatia din Apocalipsa 7, 9, un autor emite urmatoarea ipoteza: „pentru ca cei multi „intra” pe poarta cea larga, Iisus ii indeamna pe ascultatorii Sai „intrati pe poarta cea stramta”, ceea ce sugereaza ca in ambele cazuri cei in discutie sunt constienti de alegerea pe care o fac; fiecaruia i s-au prezentat optiunile si fiecare a ales in mod deliberat „sa intre” pe o poarta ori pe celalata. **Intregul tablou pare sa discute doar cazul celor care au avut ocazia de a se decide pentru ori impotriva lui Hristos; cei care n-au auzit niciodata Evanghelia nu sunt vizati.** De aceea, vom proceda intelept daca nu ne vom preocupa de... intrebari speculative, cum Iisus Insusi ne-a sugerat... (Luca 13, 23-24).”⁹²

„Pentru a o putea gasi, trebuie sa te abati din drumul tau. Va trebui sa te analizezi si sa fii foarte sincer cu tine si, refuzand sa dai inapoi, sa spui: „Voi continua pana cand voi descoperii exact ce trebuie sa fac” **Sunt atatia care nu gasesc calea vietii fiind ca nu au cautat niciodata poarta ei si nu au intrat prin ea.** Daca cititi bibliografiile unora dintre marii sfinti ai lui Dumnezeu din trecut, veti descoperi ca au cautat multa vreme poarta ingusta.”⁹³

„**Pentru a o gasi trebuie sa o cauti. Este usor sa nu o vezi.** Dupa cum spunea Iisus intr-o alta situatie, este la fel de ingusta ca urechile acului. In plus, pentru a intra pe ea trebuie sa lasam in urma noastra totul – pacatul, ambitia egoista, pofta, chiar si familia si prietenii daca este cazul. Caci nimeni nu-L poate urma pe Hristos daca, mai intai, nu s-a lepadat de sine insusi. Si intrarea se face individual, nu la gramada.”⁹⁴

„**Trairea crestina este dificila.** Viata crestina nu este usoara. E mult prea glorioasa si minunanta pentru a fi usoara. Ea presupune a trai ca Hristos Insusi, iar acest lucru nu este usor... Viata crestina este cea mai inalta viata care a fost prezentata vreodata omenirii, si din acest motiv ea este ingusta si stramta... Oricine ii poate urma pe oamenii de rand; dar in momentul in care vrei sa faci ceva neobisnuit, in momentul in care vrei sa atingi culmile, vei descoperi ca putini incearca sa faca acelasi lucru. La fel se intampla si in viata crestina; viata aceasta este atat de inalta si atat de minunata, incat sunt putini cei care o gasesc si care intra in ea, pur si simplu din cauza ca este dificila.”⁹⁵

„...omul se afla, deci, mai intai „afara”, despartit de partasia cu Dumnezeu. **Este nevoie de o trecere efectiva si de o lupta pentru a intra in Imparatia lui Dumnezeu daca vrem sa traim cu El!** Conform Ioan 10, 7.9, acest lucru se realizeaza prin alaturarea constienta la Iisus, deci predandu-i Lui viata.”⁹⁶

---

⁹¹ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omiliile la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 302

⁹² **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 214-215

⁹³ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 591

⁹⁴ **Stott John**, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 213

⁹⁵ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 585

⁹⁶ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234

„Ceea ce ne frapă la aceste versete este natura categorică a alegerii cu care ne confruntă. Tuturor ne place să ni se ofere opțiuni multiple, nu una singură sau, mai bine chiar, să le contopim într-un conglomerat religios astfel încât necesitatea alegerii să dispară. Dar Iisus se opune sincretismului nostru convenabil.”⁹⁷

„...a nu intra prin poarta cea strâmtă înseamnă a fi deja pe calea cea largă. Ori una, ori alta. Între cele două extreme nu există cale de mijloc... **Deci indecizia și neputința de a ne angaja în vreun fel înseamnă că nu suntem pe calea cea îngustă.**”⁹⁸

„Trebuie să *intrăm*. Prin urmare, un este suficient să stăm numai interesați în prag.”⁹⁹

„Oamenilor le place să nu aibă angajamente. Orice sondaj de opinie are pe lângă opțiunile „da” și „nu” și o a treia, foarte convenabilă – „nu știu”. Aristotel și calea lui de mijloc sunt la modă. Cea mai populară rută este *via media*. A devia de la calea de mijloc înseamnă a te expune riscului de a fi catalogat drept „extremist” sau „fanatic”. **Nimanui nu-i place să fie confruntat cu necesitatea unei alegeri.** Dar Iisus nu ne lasă să o eludăm.”¹⁰⁰

„Testul ultim în ce mă privește, și în ce privește mărturisirea mea de credință, poate fi exprimat astfel: „**M-am dedicat eu acestui mod de viață?**” Am văzut ce ni se cere să facem; dar acceptăm noi învățătura aceasta? Domina ea viața noastră? Ne guvernează și ne controlează ea în deciziile pe care le luăm și în practica noastră?”¹⁰¹

„**În fiecare dimineață când se trezește, creștinul trebuie să-și spună: ...Hristos a murit pentru mine și m-a strămutat din împărăția întunericului în Împărăția Lui.** Eu mă îndrept spre cer, sunt destinat cerului. În lumea aceasta sunt doar un trecător. Îi cunosc ispitele și încercările, știu insinuarile subtile ale lui Satan. Dar nu-i aparțin lui. Eu sunt un străin și un călător aici și îl urmez pe Hristos pe calea Lui. Îți spui asta în fiecare dimineață, te dedici Lui și o faci mereu și mereu?”¹⁰²

Versetul 14:

Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

„Iisus spune că pentru a-L urma pe El se cere credință, disciplină și răbdare. Dar **viața aceasta este singura demnă de a fi trăită.**”¹⁰³

---

⁹⁷ Stott John, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 211

⁹⁸ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 595

⁹⁹ Maier Dr. Gerhard, *Comentariu Biblic - Evanghelia după Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 234

¹⁰⁰ Stott John, *Predica de pe munte – comentarii biblice expositive*, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 2005, p. 215

¹⁰¹ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 590

¹⁰² Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 591

¹⁰³ MacDonald William, *Comentariu biblic al credinciosului*, Ed. Lampadarul de Aur, Oradea, 2004, p. 48

„...poporul lui Dumnezeu a fost totdeauna o mica minoritate in aceasta lume. Motivul nu este greu de descoperit: calea vietii este ingusta, singuratica si costisitoare.”¹⁰⁴

„Ea este „restransa” (literar, in loc de *ingusta*) „Restrans” are mai multe sensuri: calea este ingusta, omul trebuie sa fie mai atent sa nu se impiedice, din cauza caii largi aceasta cale este marginalizata. Poate ca termenul implica pana si sensul de „a fi prigonit”, care in textul grecesc are aceiasi radacina ca si „necaz”, „prigoana”.”¹⁰⁵

„...ea este **ingusta si stramta din cauza ca implica intotdeauna suferinta**, iar cand este traita cu adevarat, atrage persecutia... Pavel spune: „Toti cei ce voiesc sa traiasca cu evlavie in Hristos Iisus vor fi prigoniti” Cui ii place sa fie persecutat? Nu ne place sa fim criticati sau tratati cu asprime . In schimb ne place ca toti sa ne vorbeasca de bine si ne supara foarte tare sa stim ca suntem urati si criticati; dar Hristos ne-a avertizat ca asa se va intmpla daca intram prin poarta stramta.”¹⁰⁶

„Hristos a spus: „N-am venit sa aduc pacea, ci sabia” (Matei 10, 34), o sabie care ar putea sa desparta mama de fiica, tatal de fiu, iar membrii familiei voastre pot deveni cei mai mari dusmani ai vostri. De ce? Fiind ca ati fost pusi deoparte. **Ati fost scosi din familia voastra si ati intrat prin poarta stramta**, prin care nu putem intra impreuna cu familia noastra, ci doar unul cate unul. Ceea ce este foarte greu, foarte dificil.”¹⁰⁷

„Sa nu ne tulburam, dar, cand intampinam pe calea aceasta necazuri si suparari. **Calea e ingusta, usa e stramta, dar nu cetatea, Ierusalimul cel de sus!** De aceea, nu trebuie sa ne asteptam aici pe pamant la tihna, dar nici dincolo la suparare.”¹⁰⁸

„**Primul lucru pe care trebuie sa-l remarcam este ca viata aceasta este ingusta de la bun inceput.** Nu este la inceput larga iar apoi, pe masura ce inaintezi pe ea, devine tot mai ingusta. Nu! Poarta insasi, modalitatea de patrundere in aceasta viata, este ingusta. Este important sa insistam asupra acestui aspect, pentru ca el este important din perspectiva evanghelizarii. Cand in evanghelizare patrund intelepciunea lumeasca si motivele carnale, veti descoperi ca nu mai este vorba de o „poarta ingusta”. Prea adesea se lasa impresia ca, pana la urma, a fi crestin difera prea putin de a fi necrestin, ca nu trebuie sa vezi crestinismul ca o viata ingusta, ci ca ceva atragator, minunat si fascinant, ca in crestinism patrund multimi de oameni o data. Dar Domnului nostru nu spune nicidecum asa ceva.”¹⁰⁹

„**Domnul ne avertizeaza impotriva pericolului unei mantuiri facile**, impotriva tendintei de a spune: „Vino doar la Hristos si vei fi in regula, tu si toate celelalte lucruri.” Nu, Evanghelia ne spune inca de la inceput ca va fi dificil.”¹¹⁰

---

¹⁰⁴ Wiersbe W. Waren, *Fii loial – Matei*, Ed. Agape, Fagaras, 1997, p. 57

¹⁰⁵ Maier Dr. Gerhard, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 235

¹⁰⁶ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 585-586

¹⁰⁷ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 586

¹⁰⁸ Sf. Ioan Gura de Aur, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 302

¹⁰⁹ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 580

¹¹⁰ Lloyd-Jones Dr. Martin, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 583

„In problemele spirituale nu exista vacanta. Putem sa ne luam o vacanta de la serviciu, nu si de la viata spirituala, care este intotdeauna ingusta. Cum incepe asa si continua – ea este pana la sfarsit „o lupta a credintei”. De ambele parti ale caii inguste sunt dusmani. Pana la capatul ei vor exista lucruri care sa ne oprime si oameni care sa ne atace. **Nu veti avea parte de o cale usoara in lumea si in viata aceasta, si Hristos ne-o spune inca de la bun inceput.**”¹¹¹

„Pe aceasta cale umbla o minoritate: *putini sunt cei ce o afla*. Iisus se asteapta deci ca ucenicii Sai sa reprezinte intotdeauna o minoritate si ca omenirea intreaga sa nu fie niciodata crestina, in adevaratul sens al cuvantului.”¹¹²

„**Hristos face deosebire intre cei ce afla calea si cei ce nu o afla**, dar isi dau aerul ca au aflat-o; si ne porunceste sa nu ne uitam la mastile ce si le pun, ci la cei care practica cu adevarat virtutea.”¹¹³

„**Mergand pe calea cea lata putem pastra „bagajul” de pacat si traire lumeasca**. Dar, daca intram pe calea cea ingusta, trebuie sa renuntam la aceste lucruri.”¹¹⁴

„...prin *poarta cea stramta* omul nu poate cara mult balast si pentru a trece prin ea, omul trebuie sa se aplece.”¹¹⁵

„**Nu poti sa iei multimea cu tine in viata crestina: ea implica inevitabil o ruptura.**”¹¹⁶

„Dar nu este suficient sa parasesc multimea, lumea si „veselia” ei. Mai greu imi va fi sa inteleg ca trebuie sa parasesc insasi *calea* lumii. Toti stim asta din practica si din trairea noastra crestina. Una este sa parasesti multimea, si cu totul altceva este sa parasesti *calea* multimei... Poti parasi lumea intr-un sens fizic, poti sa parasesti multimea si oamenii, dar in interiorul fiintei tale ramane spiritul lumii... Unii oameni s-au separat de grupul caruia ii apartineau, dar inca mai poti gasi in ei spiritul lumesc, care poate fi chiar evident in comportamentul lor... **Daca traim in felul lumii intr-un context diferit, aceasta nu ne face crestini.**”¹¹⁷

„Nu trebuie sa luam cu noi pe cale si eul nostru. Asta nu inseamna a fi nechibzuit, ci este limbajul tipic al Noului Testament. Eul este omul adamic, natura cazuta, si Hristos spune ca aceasta trebuie lasata afara. „Sa va dezbracati de omul cel vechi” (Efeseni 4, 22), adica lasati-l la poarta. Prin poarta aceasta nu pot trece doi oameni, de aceea cel vechi trebuie abandonat... Cel mai greu lucru din lume este sa devenim saraci in duh. Saracia in duh umileste mandria, dar ea este esentiala. **La intrarea pe poarta cea stramta exista un avertisment care spune: „Lasa-te**

---

¹¹¹ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 586

¹¹² **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 235

¹¹³ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilii la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 303

¹¹⁴ **Wiersbe W. Warren**, *Fii loial – Matei*, Ed. Agape, Fagaras, 1997, p. 58

¹¹⁵ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 235

¹¹⁶ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 581

¹¹⁷ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 582-583

pe tine insuti afara”. Cum putem sa-i binecuvantam pe cei ce ne blastama si sa ne rugam pentru cei ce ne dispretuiesc, daca nu am renuntat la noi insine? Cum putem sa-l urmam pe Domnul nostru, sa fim copiii Tatalui nostru care este in ceruri si sa-i iubim pe vrasmasii nostri, daca suntem interesati doar de persoana noastra si daca ne aparam mereu propriul eu, preocupati numai de el?”¹¹⁸

„... **„calea cea restransa” are un avantaj decisiv: duce la viata**. Viata inseamna partasie deplina cu Dumnezeu: iertarea pacatelor, nasterea din nou a omului si comuniunea cu Dumnezeu si cu Fiul lui Dumnezeu in vecii vecilor.”¹¹⁹

„Daca sunt cu putinta de suferit si usoare valurile pentru marinari, luptele si ranile pentru ostasi, furtunile si gerurile pentru plugari, loviturile cele dureroase pentru cei ce se lupta cu pumnii, din pricina nadejdi unor rasplatii rasplati trecatoare si pieritoare, cu mult mai mult **cel ce nadajduieste cerul, bunatatile cele nespuse si rasplatile cele vesnice nu va simti nici unul din necazurile si din oboselile de aici**.”¹²⁰

„Multi dintre cei ce „se incred” in Iisus Hristos nu parasesc niciodata calea lata cu poftele si tovarasiile ei. Ei au un crestinism facil, usor, care nu le pretinde nimic... **Nu putem merge pe doua cai, in doua directii diferite, in acelasi timp**.”¹²¹

„**A separa iertarea pacatelor de restul traiirii crestine si a o privi ca si cum ea ar fi intregul este in mod clar o erezie**. Adevarata evanghelizare, asa cum o inteleg eu, prezinta viata crestina ca pe un intreg, si trebuie sa avem mare grija sa nu lasam impresia ca oamenii se pot buluci, cum s-ar zice, la Hristos, ca se pot rezezi prin poarta stramta fara sa se gandeasca la calea ingusta spre care duce.”¹²²

IV. APLICAREA:

Întreabă-te: Ce ar trebui sa fac in viata mea odata ce am inteles aceste adevaruri? Această ultimă etapă a studiului biblic ne ajută să transformăm ceea ce am înțeles în principii simple, aplicabile în viața de zi cu zi. Fa notite pe paginile de la final!

Aplicatii preliminare: 13 Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. **14** Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

---

¹¹⁸ **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 584

¹¹⁹ **Maier Dr. Gerhard**, *Comentariu Biblic - Evanghelia dupa Matei*, Ed. Lumina Lumii, 2000, Krontal,-Germania, p. 236

¹²⁰ **Sf. Ioan Gura de Aur**, *Omilia la Matei*, Ed. Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1994, p. 301

¹²¹ **Wiersbe W. Waren**, *Fii loial – Matei*, Ed. Agape, Fagaras, 1997, p. 58

¹²² **Lloyd-Jones Dr. Martin**, *Studii asupra prediciei de pe munte*, Ed. Cartea Crestina, Oradea, 2003, p. 587

În viața de credință putem fi înșelați de mulți oameni, dar cel mai grav este atunci când ne înșelăm pe noi înșine numindu-ne copii ai lui Dumnezeu fără să ne schimbăm radical viața.

Deși cu toții ne dorim, cel puțin în anumite momente, să îmbinăm traierea lumească cu cea în sfințenie, o astfel de alternativă nu este posibilă din perspectiva Evangheliei.

Dacă Hristos a venit în lumea noastră cu un scop, acesta a fost acela de a crea o împărăție total distinctă de împărățiile lumii acesteia.

Versetul 13: Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

Cei mai mulți oameni din lumea noastră trăiesc o viață caracterizată prin tendința de a-și satisface toate dorințele și plăcerile proprii.

Nu trebuie nici un efort ca să trăiești într-un mod lumesc, pentru că îl manifestăm instinctual.

Trăind în felul lumii vei avea parte de cei mai mulți camarazi de vițuire – de la oamenii cei mai cu vază, până la cei mai lipsiți de importanță.

Finalitatea trăirii lumesci va fi în confruntarea cu mânia divină la judecata finală.

Dacă vrei să trăiești în mod lumesc, gândește-te nu atât la avantajele acestui stil de viață, ci la dezastrul trăirii în sfințenie, cât finalitatea lui.

Marele neajuns al trăirii lumesci este că te privează de tot ceea ce ți-a rezervat Dumnezeu în Împărăția Lui.

Dacă poți să respingi creștinismul și să trăiești în patimi și plăceri, aceasta se datorează faptului că nu ai înțeles niciodată gloria și mărețea vieții creștine.

Trăirea în sfințenie reclamă o întâlnire personală cu Fiul lui Dumnezeu și o predare deplină a vieții Lui.

Indecizia în alegerile spirituale înseamnă a nu trăi creștinesc.

Nu este suficient să ne arătăm interesați de oferta trăirii creștine, ci trebuie să o îmbrățișăm practic.

Este greu să trăiești creștinesc pentru că trebuie să te lupți cu ispitele și împotrivrile puterilor duse împotriva lui Dumnezeu.

Este imposibil să trăiești creștineste atunci când niciodată nu ai căutat cu tot dinadinsul acest mod de viață.

Când vei începe să trăiești creștinismul vei descoperii că cei mai mulți oameni lumesti te vor parasi pentru că vor considera prea grea alternativa existentială pe care ai ales-o.

Fiecare zi de trăire creștină trebuie să fie marcată de introspecție, în vederea excluderii tuturor elementelor de vițuire păcătoasă.

Versetul 14: Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.

Viața cu Iisus cere credință, disciplină și răbdare, dar este singura care este demnă de a fi trăită.

Poporul lui Dumnezeu a fost și va rămâne întotdeauna o minoritate în această lume.

Multi oameni nu vor alege creștinismul de teama marginalizării și a persecuției, în lume și chiar în propria familie.

Multi vor găsi dificil de trăit creștinismul autentic pentru că nu oferă „vacanțe spirituale”, fiind o luptă perpetua cu dușmanii credinței.

Multi vor esua în trăirea creștină, încercând să o combine cu trăirea lumească.

A păstra lumea în inimă ori a fi un egocentric desăvârșit te împiedică să fii creștin, chiar dacă petreci mult timp în Biserică și adunare.

Creștinii autentici vor fi întotdeauna puțini, însă vor fi mulți care vor avea o mască fidelă a trăirii acestora.

Va fi fericit de cei care vor putea plăti prețul trăirii creștine, pentru că Dumnezeu îi va binecuvânta în cer.

Dacă avem perspectiva binecuvântărilor cerești ale lui Dumnezeu pentru cei ce-L urmează, vom putea suferi mult mai ușor orice pe „calea cea îngustă” a credinței.